

„KS i Koncilska obnova u nas: 50. obljetnica Kršćanske sadašnjosti“

Teološkim četvrtkom u Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu na sam 50. rođendan Kršćanske sadašnjosti, ujedno Dan KS-a, 22. veljače, započeo niz događanja koja će kulminirati središnjom proslavom zlatnoga jubileja Kršćanske sadašnjosti 12. lipnja

„Stoljeće salezijanske karizme u Rijeci“

Znanstveni simpozij u povodu 100. obljetnice salezijanske prisutnosti u Rijeci te 25 godina djelovanja Salezijanske klasične gimnazije s pravom javnosti

Godišnja skupština i korizmena duhovna obnova Hrvatskoga društva katoličkih novinara

Predavanje „Istina je prava novost – poziv na osobnu odgovornost novinara“ održao je prof. dr. Stjepan Balaban

Objavljena Papina poruka za Svjetski dan mladih

Danas ima mnogo mladih koji osjećaju potrebu da budu drukčiji no što jesu, pokušavajući se prilagoditi često umjetnim i nedostižnim standardima. Neprekidno „fotošpiraju“ svoje slike, skrivaju se iza maski i lažnih identiteta, gotovo sami postaju „lažni“, „fake“. Mnogi su opsjednuti time da dobiju što je veći mogući broj „lajkova“. Iz takvog osjećaja neprimjerenosti rađaju se mnogi strahovi i nesigurnosti

Domovinske vijesti

„Jedan dječji rad za jedan dječji obrok u Boliviji“
140. obljetnica zavjeta Riječke Majke u Trećem redu sv. Franje
Sjednica biskupa Splitske metropolije
PMD u Republici Hrvatskoj pozivaju na molitvu za hrvatske misionare koji djeluju u DR Kongo
Održan radni sastanak o ustrojstvu Hrvatske katoličke mreže i suradnji s tiskovnim uredima
Završeno 18. biblijsko bdjenje u Velikoj Gorici
Uloga jezika i komunikacije u prenošenju vjeronaučnih sadržaja
Podbablje: Izborni kapitul FSR-a
Misa za poginule branitelje pleterničkog kraja
Franjevačke pučke misije u Karlovcu
Predstavljen zbornik radova „Mato Vodopić: biskup - književnik – prirodoslovac (1816.–1893.)“
Kardinal Vinko Puljić u posjetu Zadru

Crkva u Hrvata

Biskup Komarica primio izaslanstvo Odbora Hrvatskog sabora za Hrvate izvan RH
Papa primio članove Predsjedništva BiH
Susret Međunarodne franjevačke komisije za dijalog

Inozemne vijesti

Papa primio umjetnike
Trećina Libanonaca živi ispod praga siromaštva
Katolička Crkva u Brazilu protiv nasilja i mržnje na društvenim mrežama
U Kongu nema pravde ni slobode

Prilog dokumenti

Isusovo preobraženje je predokus uskrsnog ukazanja

Domovinske vijesti

Relikvija sv. Ivana Pavla II. s moliteljima inicijative „40 dana za život“

Zadar, 20.2.2018. (IKA) - Relikviju sv. Ivana Pavla II. moliteljima inicijative „40 dana za život“ u utorak 20. veljače donijela je regionalna koordinatorica te inicijative za Dalmaciju Marija Šošić. Relikvija se od 15 do 17 sati nalazila na mjestu bdjenja gdje molitelji mole, kod ulaza Opće bolnice Zadar. Molitelji su molili litanije sv. Ivanu Pavlu II., za obitelji, život, majke i očeve, pobačenu djecu, zacjeljenje rana od pobačaja. Razmatrali su i papin govor obiteljima te druge poruke koje je za svog pontifikata uputio u prilog životu. „Sv. Ivan Pavao II. veliki je zagovornik života, promicatelj pro lifea, puno je pisao i molio o toj temi. I njegovoj majci su u trudnoći s Karolom savjetovali da pobaci jer je liječnik rekao kako postoji mogućnost da oboje izgube život. Ali, njegova majka je stavila svoje pouzdanje u Gospodina i rodila jednog od najvećih ljudi, papu i sveca. Papa Ivan Pavao II. rekao je da je hitno potrebna velika svjetska molitva za nerođeni život. Mi u tim njegovim riječima vidimo uporište za svoje djelovanje. „40 dana“ je velika svjetska, afirmativna pro life organizacija i molitva za život. Papa je napisao i encikliku „Evangelje života“ u kojoj govori o potrebi zaštite nerođenog života, rekla je Marija Šošić, istaknuvši da je velika milost da je baš relikvija sv. Ivana Pavla II. s moliteljima u kampanji, da se svetom papi i na izvanjski način iskaže veće štovanje i utječe njegovu zagovoru. U kampanji se ističe poruka sv. Ivana Pavla II.: „Život se povjerava čovjeku kao blago koje se ne smije gubiti, kao talent s kojim ne treba trgovati. O njemu čovjek treba položiti račun svome Gospodaru. Svaki je čovjek 'čuvar brata svoga' jer Bog povjerava čovjeka čovjeku“.

Tu je relikviju inicijativa dobila na poticaj njihova duhovnog savjetnika o. Marka Glogovića, koji je dobio nadahnuće da papina relikvija obiđe sva mjesta bdjenja u Hrvatskoj. Ta se relikvija inače nalazi u pavlinskom samostanu u Sveticama. To je tkanina natopljena krvlju sv. Ivana Pavla II., u srebrnom relikvijaru koji prikazuje lik pape kako je naslonjen i pridržava se za svoj pastirski križ s Raspetim. Relikvija je u pohod po Hrvatskoj krenula iz Splita, gdje je bila prvog dana bdjenja, 14. veljače. Uslijedili su Imotski, Makarska, Dubrovnik i Metković. Nakon Zadra, relikvija će pohoditi mjesto bdjenja u Šibeniku, Kninu, Slavoniju pa druge gradove. Relikviju donesu na mjesto bdjenja regionalni koordinatori, voditelji gradova ili Ante Čaljkusić, predsjednik kampanje i voditelj „40 dana“ za Hrvatsku. „Molitelji zahvalno reagiraju. Ljudi su oduševljeni, svi žele dotaknuti relikviju. Bude dostojanstveno, svečano, okupi se veliki broj molitelja i osobiti je blagoslov u ovoj kampanji. Osjeća se posebna lakoća u molitvi dok je papina relikvija s nama“, rekla je Šošić.

Šošić je izrazila zadovoljstvo i s razvojem inicijative u Njemačkoj gdje ju je pokrenuo Boris Đeferović, još dok je sudjelovao u kampanji u Sisku. Kad je otišao živjeti u Njemačku, uključio se u HKM i pokrenuo prvu kapmanju ispred bolnice u Münchenu, odakle se inicijativa proširila i u druge njemačke gradove. Sada više u „40 dana“ ne mole samo Hrvati, nego im se priključuju i Nijemci.

Nakon boravka pred zadarskom bolnicom, gdje molitelji u kampanji mole svaki dan od 6 do 18 sati, relikvija je odnesena na čašćenje u katedralu Sv. Stošije u Zadru. Misno slavlje za sudionike inicijative, u kojem su sudjelovali i brojni vjernici koji su htjeli počastiti papinu relikviju, predvodio je katedralni župnik don Josip Radojica Pinčić.

Don Josip zamolio je svečev zagovor u zaštiti života od začeca, potaknuo je na molitvu za odgovorno roditeljstvo i požrtvovno služenje životu u obiteljima. Istaknuo je da je sv. Ivan Pavao II. bio veliki prijatelj Hrvatske koji nas je volio i našoj zemlji i hrvatskom narodu puno pomogao. Nakon mise, mnogi vjernici, koji su došli na misu u katedralu baš kao poštovatelji sv. Ivana Pavla II., zadržali su se u molitvi pred relikvijom sv. Ivana Pavla II., što je još jednom pokazalo koliko je taj papa voljen i koliko mu se puk zahvalno, u molitvi i s ljubavlju utječe.

Korizmena duhovna obnova za trajne đakone Zagrebačke crkvene pokrajine

Susret je počeo duhovnim nagovorom dominikanke dr. s. Ane Begić s temom „Korizma vrijeme, pokore, milosti, oprosta i kušnje“

Zagreb, 20.2.2018. (IKA) - Korizmena duhovna obnova za trajne đakone Zagrebačke crkvene pokrajine održana je u utorak 20. veljače u župi Krista Kralja na zagrebačkom Trnju. Na obnovi je bio nazočan i Livio Marijan, đakon Križevačke biskupije.

Susret je započeo duhovnim nagovorom dominikanke dr. s. Ane Begić s temom „Korizma vrijeme, pokore, milosti, oprosta i kušnje“. Na početku razmišljanja s. Ana upozorila je kako današnji čovjek sve više gubi osjećaj svjesnosti o grijehu. „Usudujem se reći da je u današnjem vremenu najraširenija pojava grijeha grijeh zavisti. Osobe koje su zavidne više ne mogu ljubiti drugoga, ali prestaju biti i sposobne biti ljubljene“, rekla je s. Ana.

Istaknula je da postoji razlika između ljubomore i zavisti i da ih se može opisati kao sestre. „Ljubomora za razliku od zavisti, teži zadržati ono što smatramo da je dragocjeno za nas te u strahu da to možemo izgubiti potiče razne sumnje i dvojbe. Ona se rađa iz straha da ćemo nekoga ili nešto izgubiti, dok se zavist u osobi rađa iz razloga što nešto ne posjeduje ili joj ne pripada. Zavist se od početka očituje kao kći oholosti, a oholost je temelj svih grijeha“, istaknula je s. Begić. „U tom i takvome svijetu upravo vi trajni đakoni svjedočite izuzetnost crkvene službe. Poslužiti ću se Kristovim riječima 'Vi ste u svijetu, ali niste od svijeta!', rekla je.

U drugom dijelu izlaganja s. Ana je upozorila: „Osim što se danas izgubio osjećaj svjesnosti za grijeh tako je u našem društvu zamro govor i o krepostima. A kreposti su one koje nam pomažu da budemo bolji ljudi, da smo spremni boriti se protiv zla i grijeha u svijetu. Po njima čovjek treba pozitivno kročiti, one su stepenice po kojima će se uspješno penjati kako bi došao do svoje konačne svrhe“, zaključila je s. Begić.

Nakon duhovnog nagovora uslijedila je pobožnost križnog puta koji su predvodili trajni đakoni u nazočnosti domaćih župljana. Euharistijsko slavlje predvodio je nadbiskupijski povjerenik za formaciju trajnih đakona Zagrebačke nadbiskupije vlč. mr. Milan Dančuo, privremeni upravitelj župe u Trnju. U homiliji vlč. Dančuo domaćim vjernicima približio je trajni đakonat, istaknuvši da je to „bogatstvo naše Crkve gdje oženjeni muškarci kroz različita poslanja služe u Crkvi i postaju Njezin vidljivi znak“. Nakon euharistijskog slavlja svoje duhovno druženje trajni đakoni nastavili su uz večeru.

Spolnost – dar Božji

Osijek, 21.2.2018. (IKA/TU) - Prva u ciklusu korizmenih tribina srijedom pod naslovom Obitelji – svetište ljubavi i života. Promišljanja o apostolskoj pobudnici Radost ljubavi pape Franje u organizaciji Instituta za novu evangelizaciju „Sv. Ivan Pavao II.“ održana je 21. veljače u pastoralnim prostorima pri Vikarijatu Osijek. Izlaganje „Spolnost – dar Božji“ održao je izv. prof. dr. Vladimir Dugalić. Istaknuo je da prve stranice Svetoga pisma ističu da je Bog stvorio čovjeka na svoju sliku, „muško i žensko stvorio ih“ (Post 1, 27). Ljudski rod stvoren je u razlici spolova te su muškarac i žena jednaki u dostojanstvu, a njihova različitost (heteroseksualnost) ih poziva da nadopune jedno drugo. Pojasnio je da se razlika spolova otkriva kao Božji dar, a muškarac i žena pozvani su prihvatiti svoj spolni identitet. Istodobno, biti muškarac ili žena, očituje se i kao temeljna sastojnica osobnosti, način postojanja, jer spolnost prožima cijelu osobu, kako na biološkoj, tako i na psihološkoj te duhovnoj razini. Spolnost je snaga koja zahvaća, uvjetuje i utječe na naše djelovanje, a važan je čimbenik i u razvoju naše osobnosti.

Predavač je naglasio da biblijski tekst nadilazi svaki oblik dualizma, naturalizma i svođenja spolnosti na samo genitalnu razinu, osuđujući istodobno svaki oblik njezine komercijalizacije i zlorporabe isključivo radi užitka. „Biblijska antropologija nespojiva je i sa suvremenim ideologijama koje, povratkom u dualizam, nastoje razdvojiti spol od roda te u ime subjektivnog samoodređenja zanijekati važnost biološke dimenzije spolnosti. Biblijski tekst nedvojbeno ističe da čovjek jest tijelo, biće u isti mah tjelesno i duhovno. Možemo reći da je tijelo praskrament jer na vidljivi način izriče našu nevidljivu nutrinu. Tijelo, spolno obilježeno, poosobljeni je dio čovjeka, znak i mjesto odnosa s drugim, s Bogom i sa svijetom. Različitost spolova nas potiče da izađemo iz sebe i uđemo u svijet drugih. Spolnost je i temeljni čimbenik naše socijalizacije, znak međusobnog odnosa, ali i način na koji izričemo svoju ljubav prema drugoj osobi. Osim toga, zbog važnosti koju ima za naš život, spolnost zahtijeva i poštovanje moralnih normi, osobito jer je usmjerena i prenošenju života te ima i društveno značenje. Spolnost stoga treba živjeti u duhu sebedarja i kreposti čistoće koja ljubav oslobađa od sebičnosti i agresivnosti“, istaknuo je prof. Dugalić.

Na kraju je poučio kako kršćanski nauk ističe da je življenje spolnosti usmjereno, prije svega, prema bračnom zajedništvu jer muškarac će „ostaviti oca i majku da prione uz svoju ženu, i bit će njih dvoje jedno tijelo“ (Post 2, 24). „Prava narav bračne ljubavi otkriva nam se ponajviše ako je gledamo u njezinu vrhovnom izvoru – Bogu, koji je ljubav. Uzajamnim darivanjem, koje je bračnim supružnicima vlastito i isključivo, oni teže za takvim zajedništvom osoba kojim se međusobno usavršavaju, a istodobno surađuju s Bogom u rađanju i odgajanju svoje djece. Ljudska spolnost, življena u braku, postiže svoje ostvarenje u odgovornom roditeljstvu. Supruzi će ispuniti ovu svoju zadaću ukoliko sporazumno i zajedničkim nastojanjem stvore ispravan sud o broju djece i vremenu kada će ih roditi, uvažavajući svoje osobno dobro i dobro već rođene djece ili djece za koju predviđaju da će se još roditi; prosudit će materijalne i duhovne prilike svoga stanja; vodit će, na kraju, računa o dobru obiteljske zajednice, o potrebama vremenitog društva i same Crkve. Pri tome moraju voditi računa i o neraskidivoj vezi između dvojakog smisla bračnog čina: smisla sjedinjenja i smisla rađanja. Poštujući prirodne zakone koji su upisani u biološku strukturu tijela, supruzi žive u uzajamnom poštovanju te tako učvršćuju svoju bračnu ljubav i zajedništvo“, rekao je prof. Dugalić.

„Jedan dječji rad za jedan dječji obrok u Boliviji“

Djeca i mladi iz Rijeke u akciji solidarnosti s djecom o kojima skrbe kapucini u Boliviji među kojima je i hrvatski misionar fra Ivica Vrbić

Rijeka, 21.2.2018. (IKA) - Što možemo kupiti za 8 kuna? Ne mnogo, tek možda litru mlijeka i pecivo. No, za djecu Bolivije to je cijena mnogima jedinog dnevnog cjelovitog obroka. Da im omoguće život dostojan čovjeka, djeca i mladi iz Doma za odgoj djece i mladeži Rijeka sa svojim odgojiteljicama i ravnateljicom i uz potporu Povjerenstva za misije Riječke nadbiskupije pokrenuli su akciju „Jedan dječji rad za jedan dječji obrok u Boliviji“. Akciju su provela djeca iz četiri riječke osnovne škole („Zamet, „Pehlin“, „Podmurvice“ i „Srdoči“), kroz socijalne usluge poludnevnog boravka. Šest mjeseci izrađivala su radove te njihovom prodajom prikupila oko 12.000 kuna. Novac će biti uplaćen na račun Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj za hrvatskog misionara fra Ivicu Vrbića, koji se putem Skypea zahvalio svima koji su sudjelovali u akciji.

Istaknuo je kako na akciju gleda kao plod Duha Svetoga, ali i poticaj drugima na solidarnost. Ideja je rođena 26. prosinca 2016. kada se tom hrvatskom misionaru javila djevatnica Doma za odgoj djece i mladih Rijeka Dunja Osojnak Marinović, sa željom da učenici u Rijeci izraze solidarnost s djecom u potrebi u toj južnoameričkoj državi. Nakon toga krenulo se u realizaciju projekta. Govoreći o životu djece u Boliviji izrazio je zabrinutost činjenicom da 80% djece ne živi sa svojim biološkim ocem te da su mnoga od njih prepuštena sama sebi. Sredstva koja su učenici prikupili za djecu Bolivije bit će namijenjena za obroke školskoj djeci o kojoj skrbe kapucini, te je fra Ivica uputio riječi zahvale svima koji su sudjelovali, ali i riječkom nadbiskupu Ivanu Devčiću na podršku te župnicima koji su omogućili prostor za prodaju dječjih rukotvorina. Na kraju je fra Ivica posvjedočio o svom svećeničkom pozivu te potaknuo djecu da se odazovu Božjem pozivu i osjete radost redovništva i svećeništva.

Posebne riječi zahvale djeci uputio je nadbiskup Devčić, koji ih je ohrabrio da i u budućnosti budu solidarni, osobito sa siromašnima, bolesnima i starima. Provedena akcija poticaj je drugima da se uključe i podrže programe Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj, kazao je nadbiskup.

U akciji je sudjelovalo pedesetak djece koja su vrlo motivirano izrađivala radove od keramike i drugih materijala. Bila su potaknuta činjenicom da na svijetu postoji mnogo djece i ljudi kojima nisu zadovoljeni temeljni životni uvjeti poput hrane, obrazovanja i prostora za život, kazala je ravnateljica Doma za odgoj djece i mladeži Danka Majić. Riječki učenici su, umjesto na igrališta, proteklih mjeseci stajali za štandovima ispred župnih crkava Sv. Ivana Kristitelja na Škurinjama, Blažene Djevice Marije Karmelske na Donjoj Drenovi i Majke Božje Trsatske na Trsatu i satima prodavali radove kako bi njihovi vršnjaci u Boliviji imali redovne obroke. Povjerenik za misije Riječke nadbiskupije vlč. Kristijan Zeba uručio je ravnateljici Doma za odgoj djece i mladeži Rijeka zahvalnicu za angažman i trud koji su učenici uložili. A oni su s izuzetnim zanimanjem pratili obraćanje misionara fra Ivice Vrbića kojemu su na kraju i postavili nekoliko pitanja o načinima kako svojim vršnjacima mogu nastaviti pomagati, te uvjetima školovanja djece u Boliviji. Događaj je moderirala suradnica Povjerenstva za misije Riječke nadbiskupije Andreja Škarabot Kunštek.

Korizmena rekolekcija svećenika Splitsko-makarske nadbiskupije

Što danas ljudi očekuju od svećenika? Ne trebaju 'frajera' nego svjedoka i učitelja vjere, istaknuo o. Ante Tustonjić

Vepric, 21.2.2018. (IKA) - Korizmena duhovna obnova za svećenike u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji okupila je 21. veljače u marijanskom svetištu i duhovnom centru u Vepricu oko 130 svećenika pod vodstvom splitsko-makarskoga nadbiskupa Marina Barišića. Susret je počeo pokorničkim bogoslužjem koje je predvodio don Hrvoje Dragun, župnik župe sv. Stjepana u Opuzenu. Razmišljajući o sedam riječi koje je Isus uputio s križa, naglasio je da su najsnažnije one u kojima Gospodin oprašta svojim ubojicama, odnosno onima koji ga razapinju. Iz njih možemo učiti kako ljubav oprašta, kako je ljubav milosrdna i kako ju je potrebno doživjeti, kazao je don Hrvoje, dodavši da svećenici na poseban način doživljavaju tu milosrdnu Božju ljubav u sakramentu pomirenja ispovijedajući ljude. Međutim, još je važnije doživjeti osobno tu milosrdnu Božju ljubav, ispovjediti se i prikladno se pripremiti u vremenu korizme za susret s Uskrsim, rekao je.

Po završetku toga obreda, bila je mogućnost za ispovijed. Uslijedila je pobožnost križnoga puta koju je predvodio mons. Pavao Banić, župnik župe sv. Marka ev. i dekan Makarskoga dekanata. Izabrao je križni put fra Bonaventure Dude, a molitve su predmolili fra Kristijan Stipanović i don Gabrijel Kamber.

Nakon osvježenja i kratke stanke, u velikoj dvorani svetišta predavanje u formi duhovnoga razmatranja održao je isusovac o. Ante Tustonjić. Tim radnim dijelom moderirao je pastoralni vikar dr. Nediljko Ante Ančić. Rasvjetljajući kulturološko-duhovnu i društveno-religijsku zbilju, o. Ante upitao se kakvoga svećenika danas trebaju vjernici? U tom je svjetlu naglasio da „čim počnemo govoriti o svećeništvu ili o posvećenom životu u Crkvi općenito, prva riječ koja dolazi do izražaja i koja je u našem vremenu sveprisutna jest: kriza. Kriza karizmi, kriza življenja vlastitoga poslanja, kriza zvanja, kriza morala, kriza identiteta, kriza obitelji, kriza odgoja... Sve su one manje ili više prisutne, ali mi moramo imati pozitivan pogled na našu stvarnost. Bog po nama slabima i nikakvima, ipak čini nešto dobro u ovome svijetu". Osim pozitivnoga pogleda na stvarnost i današnji svijet koji je zaražen kritizmom i negativizmom, svećenik treba ispravljati pogrešna tumačenja o Bogu i biti znak nade i optimizma, koji su utemeljeni u živoj i utjelovljenoj, dubokoj vjeri. Pozvao ih je da uvijek pred očima imaju Isusa koji je oličenje poniznosti i krotkosti, koji je izabrao put služenja, put poniznosti i poniženja, put ljubavi prema svima bez mjere i vaganja i „dao nam ga za nasljedovanje". Primijetio je da se danas ne samo mladi nego i odrasli sve više otuđuju unatoč brojnim komunikacijskim kanalima. Stoga, zadaća svećenika u naše doba „nije više prenošenje znanja, izobrazba i školstvo kao u prijašnja vremena", već uputiti ljude što učiniti sa znanjem koje imaju, poučavati ih kako se Bogu približiti u osobnoj molitvi, kako i na koji način tražiti i provesti, odnosno pomoći im da budu dobri ljudi i kršćani. Druga njegova važna uloga danas je da bude „apostol Božje utjehe i radosti. U ovom našem ozračju diktature negativizma, kritizma i beznađa svećenik je pozvan biti Božje svjetlo, Božja radost u svijetu, glasnik nade i utjehe". „Da bismo bili dobri vođe, marni pastiri i uzori stada koje nam je povjereno moramo najprije početi od nas samih. Molimo Boga milost da nas učini savršenima, da nas očuva od Zloga i da budemo radosni svjedoci. Posvetimo se poslu koji samo mi možemo i moramo činiti. Što danas ljudi očekuju od svećenika? Ne trebaju 'frajera' nego svjedoka i učitelja vjere", poručio je.

O. Ante pozvao je svećenike da se u svom pastoralnom radu još više pozornosti posvete obiteljima i promicanju pozitivne slike braka i obitelji jer u obitelji se prenose vrednote mladim naraštajima i o njoj ovisi kakva će nam biti budućnost. Stavio im je na srce riječi o. Ante Gabrića: „Gori i izgori! Daj Isusu sve – i ono malo više!"

Potom su predstavnici inicijative „Hod za život" Ante Gulan i Goran Velić predstavili ovogodišnji splitski „Hod za život" koji će se odviti 19. svibnja te su zamolili župnike za suradnju u tom vidu. Generalni vikar mons. Miroslav Vidović iznio je obavijesti iz Nadbiskupskog ordinarijata podsjetivši da je sljedeći susret prezbitera na Veliki četvrtak (29. ožujka). Potaknuo je svećenike da prema drugima budu blagi a prema sebi strogi. Zaključni osvrt na kraju toga dijela dao je nadbiskup Barišić. Zahvalio je predstavnicima „Hoda za život" na svemu što rade na polju borbe za život, istaknuvši kako i to pokazuje da Crkva nisu samo klerici nego i laici. Naglasio je „da se svi moramo boriti na svome polju kako bismo zaštitili život te kako bismo omogućili dostojanstven život svakom pojedincu i obitelji".

Susret je zaključen euharistijskim slavljem koje je predvodio nadbiskup Barišić u koncelebraciji s generalnim i pastoralnim vikarom, o. Antom i ostalim svećenicima a u misnom slavlju sudjelovali su i ovogodišnji đakoni. Liturgijsko pjevanje predvodio je don Šime Marović koji je pripremio i prigodne materijale.

U propovijedi nadbiskup je govorio o bitnoj odrednici prezbitera - identitet u relacijskom odnosu na što podsjeća prorok Jona (njegov je život u relaciji – povezanosti s Gospodinom i braćom i sestrama – Ninivljanima) ali i apostolska pobudnica pape Ivana Pavla II. „Pastores dabo vobis". „Određeni smo od Drugoga, od drugih i za druge. Za svećenika drugi je razlog njegova postojanja. Bilo da je riječ o drugom napisano velikim ili malim slovom. Stoga, pozvani smo i poslani izaći vani – ići prema drugome. Pozvani smo izaći iz sebe kako bismo s Kristom išli prema Ocu i prema drugima. Moglo bi se za svećenika reći da njegovo 'ja' formira eklezijalno 'mi' koje ga usmjeruje prema Kristu Velikom svećeniku. Ovo se može ostvariti ukoliko se u eklezijalnom 'mi' očituje trinitarno 'mi', 'mi' Presvetog Trojstva. Otajstvo euharistije jest model našega izlaženja, darivanja, naše relacionalne egzistencije koja nas suobličuje Kristu Gospodinu. Zapravo darujemo se po slavljenju i življenju euharistije. Dar koji smo primili od Drugoga – Krista Gospodina, mi sa svoje strane na neki način produžujemo i darujemo braći i sestrama. Ljubimo Boga služeći braći i sestrama. U ovoj relacionalnosti rastemo i ostvarujemo svoj poziv i poslanje", kazao je nadbiskup.

U duhu „Presbiterorum ordinis" podsjetio je na svećeničko zajedništvo, istaknuvši da razne službe nikada ne smiju biti privatne i izolirane. Da bi se ostvarilo zajedništvo prije svega, dodao je nadbiskup, „potrebna je jedna harmonična relacionalnost u nama samima, naše vanjštine i naše nutrine. Koliko god je potrebno braniti Božju prisutnost u mističnosti našega srca, ipak vanjština očituje našu duhovnost. Na način na koji se odnosimo prema drugima, očituje se i razina naše duhovnosti - odnos s Gospodinom. Što je zapravo brat i sestra – moj bližnji? U njima se trajno očituje utjelovljenje Sina Božjega. Pozvani smo otvarati i proširivati svoju nutrinu prema sredini u kojoj živimo. No, draga braćo, naša nutrina i vanjština međusobno se obogaćuju. Naša duhovnost i naš pastoral. Zar to nije slučaj i kod Jone? Samo vraćajući se Ninivljanima, kroz pastoral navještaja riječi Božje, Jona raste u svojoj duhovnosti i teologiji: otkriva da je Bog milosrdan i milostiv".

Naglasio je da je svećenička duhovnost – naviještanje Riječi Božje, slavljenje euharistije i sakramenata - itekako

povezana s njihovim zajedništvom, suradnjom, susretima i stilom života. „Kako kaže papa Franjo: 'Ne zaboravite da đavao uvijek ulazi preko džepa.' A iz toga odnosa prema materijalnom sigurno da se grade veće zidine oholosti, umišljenosti i samodostatnosti mogućeg Taršiša. Mi dijecezanski svećenici nemamo zavjet siromaštva, ali smo pozvani da ono što posjedujemo ne bude zatvoreno u 'moje, meni, za mene', nego da 'cirkulira' među nama, posebno potrebnima i ugroženima".

Nadbiskup Barišić pozvao je svećenike da žive u temeljnom i dinamičnom odnosu s Gospodinom i vjernicima kojima su poslani. Okupljeni svećenici nastavili su druženje na zajedničkom objedu u blagovaonici svetišta.

Korizmena duhovna obnova za svećenike i redovnike u Dubrovniku

Don Marko Stanić potaknuo je svećenike da promišljaju o odgovoru na pitanje jesu li sretni, te ih podsjetio na lijepe strane svećeničkog poziva, ali i na poteškoće i nerazumijevanja s kojima se u praksi susreću

Dubrovnik, 21.2.2018. (IKA) - Korizmena duhovna obnova za svećenike i redovnike održana je u srijedu 21. veljače u Biskupskom sjemeništu u Dubrovniku. Predvoditelj duhovne obnove bio je don Marko Stanić, dekan Pelješkoga dekanata i župnik župe Pomoćnice Kršćana u Orebiću.

U prigodnom razmatranju dekan Stanić potaknuo je svećenike da promišljaju o odgovoru na pitanje jesu li sretni, te ih podsjetio na lijepe strane svećeničkog poziva, ali i na poteškoće i nerazumijevanja s kojima se u praksi susreću.

Ustvrdio je kako „postoji sreća u življenju svećeničkog i redovničkog poziva i ta sreća jest i mora biti izvor našeg propovijedanja: i riječju i životom. Nije riječ o neograničenom veselju niti o neumornoj dobroćudnosti. To je radost koja uključuje sposobnost i ražalostiti se". Ta je sreća svjedočanstvo suživota s Bogom.

Potičući na razmišljanje o osobnom odgovoru, predavač je kazao: „Jeste li sretni? Ovo bi pitanje zapravo trebalo glasiti: Jesi li sretan? I kao da čujem odgovore, gromoglasni huk odgovora, pokrijepljenih životom i godinama provedenim u raznim župama, raznim samostanima, manjim i većim mjestima, ovdje u našoj biskupiji ili diljem domovine i svijeta, ovdje od Vitaljine i Dubravke do Dola i Lastova".

Dodao je kako svećenici i redovnici, kao i drugi ljudi, žive i od njihovih vlastitih priča jer su svoj život od trenutka ređenja utkali u život i povijest biskupije ili redovničke zajednice i tako je njihov život dobio novu dimenziju. „Tako smo stvorili posebnost, koja u zajedništvu s drugima, prepričava vlastiti hod i tvori posebnu obitelj, prepoznatljivu po različitim velikim i malim osobnostima i odzvanja melodijom sviranom različitim glazbalima i notama, ali zajedno daju odgovor na pitanje: tko su to oni, za koje Isus hoće da budu 'sol zemlje i svjetlo svijeta'?! Tko su i kakvi su to 'oni'?"

Potom je naglasio značenje toga biti sol i biti svjetlo, te svećenike kroz tekst fra Žarka Relote suočio sa svakodnevnim poteškoćama u življenju svećenstva „u odnosu na druge" jer su se očekivanja od svećenika toliko promijenila da autor teksta tvrdi kako je stvarno „došao u krizu identiteta i uistinu više ne znam kako živjeti svoje svećeništvo". Primjerice da se umjesto osobnog razgovora sa svećenikom o krštenju djeteta, njegovu ulasku u kršćansku zajednicu i dubokom značenju koje to ima za obitelj, i krštenja naručuju putem telefona kao da se naručuje pizza. Govorio je i o onim drugim svijetlim stranama svećeničkog života koje vjernici vide, prepoznajući u svećeniku „čovjeka koji nema svoje obitelji, ali pripada svim obiteljima" jer s

njima dijeli njihove najvažnije trenutke života. Dekan Stanić zaključio je riječima o sreći koja unatoč svemu postoji u srcima svećenika i o kojoj se šuti, a ona izvire iz njihove blizine s Bogom.

Na početku susreta sve okupljene pozdravio je generalni vikar Dubrovačke biskupije don Hrvoje Katusić koji je kazao kako je dobro da korizmene i adventske duhovne obnove svećenicima i redovnicima predvode upravo svećenici koji tu djeluju. Pozdravima se pridružio i dubrovački biskup Mate Uzinić koji je, uz ostalo, potaknuo svećenike da vjernicima preporuče cjelodnevno (od 8 do 19.30 sati) euharistijsko klanjanje, koje se ako ima prijavljenih produljuje i na cjelonoćno klanjanje, u kapeli Sv. Josipa u Gradu. Klanjanje pred Presvetim održava se svakog četvrtka u korizmi, a organizira ga Karmel Božjeg milosrđa s Kalamote.

Svećenici i redovnici kao i oni koju se pripremaju za svećenstvo molili su zajedno časoslov, imali su prigodu za ispovijed te su zajedno slavili euharistiju u kapelici Sjemeništa, a misu je predvodio i na njoj propovijedao biskup Uzinić.

140. obljetnica zavjeta Riječke Majke u Trećem redu sv. Franje

Rijeka, 22.2.2018. (IKA) - Postulatura službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić u suradnji s riječkim bratstvima Franjevačkog svjetovnog reda (OFS) u četvrtak 22. veljače u svetištu Majke Božje Trsatske organizirala je program obilježavanja 140. obljetnica zavjeta Riječke Majke u Trećem redu sv. Franje.

O Mariji Kozulić i njezinoj povezanosti s Franjevačkim svjetovnim redom, u auli Ivana Pavla II., govorila postulatorica kauze s. Dobroslava Mlakić. Nakon predavanja, euharistijsko slavlje s nakanom za proglašenje blaženom Marije Krucifikse predvodio je fra Matija Koren, a liturgijsko slavlje animirale su pjevanjem rođene sestre Barbara i Maristela Benigar sa svojom majkom Marijom Brezac Benigar. Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom predvodio je fra Mario Zubak, župnik župe sv. Jurja.

„Predstaviti Mariju Kozulić kao franjevačku trećoredicu nije teško, iako ona potječe iz bogata roda Kozulića, brodovlasnika i brodograditelja, oni su gotovi svi mahom bili franjevački trećoredci i kao takvi oporučno su ostavljali svoja dobra crkvenim i karitativnim ustanovama", rekla je s. Dobroslava govoreći o razlogu ovog susreta na Trsatu. Svoju duhovnost Marija je produbila kada je u svojoj 26. godini pristupila Trećem pokorničkom Redu sv. Franje, ovdje u svetištu Majke Božje Trsatske, 4. siječnja 1877. i obukla trećoredsko odijelo uzvši ime s. Eleonora, a zavjete je položila na današnji dan 22. veljače 1878. godine, točno prije 140 godina.

Franjevačku misiju pomaganja siromašnima i potrebnima Marija je nastavila tijekom cijelog svog života, a vrhunac je doživjela utemeljenjem Družbe sestara Presvetog Srca Isusova. „Po njezinu laičkom apostolskom angažmanu u Crkvi i svijetu vidim ju kao preteču II. vatikanskog koncila i smatram da je ona prethodnica današnjih angažiranih vjernika laika, u pastoralno-karitativno-socijalnom i odgojnom radu u našem gradu Rijeci i riječkoj Crkvi i da od nje i danas, 95 godina poslije njezine blažene smrti, imamo što naučiti i pronaći nadahnuće jer je i danas potrebno djelovati istom revnošću, apostolskim ili misionarskim zanosom", zaključila je s. Dobroslava.

Održan Teološki četvrtak s temom „KS i Koncilska obnova u nas: 50. obljetnica Kršćanske sadašnjosti“

Zagreb, 22.2.2018. (IKA) – Na sam 50. rođendan Kršćanske sadašnjosti, u četvrtak 22. veljače, koji je ujedno i Dan KS-a, u Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu održana je mjesečna tribina Teološki četvrtak s temom „KS i Koncilska obnova u nas: 50. obljetnica Kršćanske sadašnjosti“. Tim je započeo niz događanja koja će kulminirati središnjom proslava zlatnoga jubileja Kršćanske sadašnjosti u utorak 12. lipnja.

Na početku tribine prisutni su se kratko pomolili za utemeljitelje Kršćanske sadašnjosti, ali i za sve one koji su tijekom 50 godina dali obol toj izdavačkoj kući.

Uvodeći u temu don Anton Šuljić, prof., istaknuo je da Kršćanske sadašnjosti kakvu danas poznajemo ne bi bilo bez Drugoga vatikanskog koncila. Podsjetio je na povijesne datosti nakon smrti kardinala Alojzija Stepinca, te istaknuo kako se u zanosu Koncila počinje raditi na novim projektima. „Tako se skupina zagrebačkih teologa pod vodstvom prof. Janka Šagi Bunića okupila radi pokretanja časopisa 'Svesci' 1966. i to rade u okviru HKD Sv. Ćiril i Metod.“ U tom je kontekstu Šuljić istaknuo što su pokretači „Sveska“ uzeli kao nit vodilju, što je kasnije postala i nit vodilja života i djelovanja Kršćanske sadašnjosti: „Ovi 'Svesci' bi imali postati instrument dijaloga ovdje među nama sa živom sviješću da je uspješan i plodan dijalog moguć samo ako ne prezrevši, nego polazeći od konkretne ukorijenosti zadobije planetarne dimenzije. Vjerujemo da će čitaoci nazrijeti prisutnost dijaloga na ovim stranicama već u prvom 'Svesku' i da će ju pozdraviti. Time želimo biti iskreni i angažirani ostvaritelji Drugoga vatikanskog koncila. 'Svesci' žele saopćiti suvremenu kršćansku misao i djelo našoj sredini, a žele također izazvati misao. Njihova je intimna tendencija ne samo da povećavaju kršćansku naobrazbu svojih čitalaca, nego da svako misaono biće pozovu za ovaj okrugli stol misaonih napora današnjice“.

Direktor i glavni urednik Kršćanske sadašnjosti dr. Stjepan Brebrić osvrnuo se na Drugi vatikanski koncil, te podsjetio na riječi Josipa Turčinovića o 20. obljetnici Koncila koji je rekao da je „KS izrazito pokoncilska hrvatska, katolička i narodna ustanova“. Brebrić je naglasio kako je „podanašjenje ili posadašjenje sadašnjost KS-a“, a aktualnost KS-a danas mora se promatrati u aktualnosti Drugoga vatikanskoga koncila.

Mi u Kršćanskoj sadašnjosti smatramo da Koncil ostaje aktualni model crkvene i kršćanske obnove. Koncil aktualno govori o tome kako bi trebala izgledati Crkva sadašnjosti. Ne samo Crkva kao institucija, nego kršćanstvo, katolištvo, pa i ovo naše ako ga zaista želimo preispitivati u njegovoj povijesnoj pojavnosti i graditi u perspektivi Drugoga vatikanskog koncila, tj. prema njegovu slovu i duhu, rekao je Brebrić, te se posebno osvrnuo na „inicijativu razlikovanja između slova i duha Koncila“. „Ti pojmovi 'slovo i duh' doista podsjećaju na onaj prijepor oko Koncila koji započinje već na početku nakon njegove najave, u radu pripremnih tijela i u saborskim zasjedanjima koji se kroz razlikovanje i različito tumačenje tih pojmova intenzivira u desetljeću nakon Koncila, pa na neki način traje i danas“, rekao je Brebrić, te u tom kontekstu ukazao na drukčije pojmove koje koriste autori u riječi redakcije prvoga broja „Svesci“. Oni govore o Koncilu kao zbirci dekreta i kao putu kojim se krenulo.

Koncilske dokumente možemo ispravno tumačiti i razumjeti samo onda ako se osim dobrog poznavanja naše sadašnjosti, tj. čitanja znakova vremena, također ispravno tumači važnost i značenje samoga Koncila, ako nam je poznat sav njegov složen kontekst, rekao je Brebrić, te

naglasio kako je potrebno čitati izvorne tekstove Koncilskih konstitucija, dekreta i deklaracija i da je potrebno uzimati u obzir sve kriterije koje nam suvremena teologija u tom pogledu nudi.

Hoćemo li danas zaboraviti Koncil i o njemu govoriti kao događaju koji je prošli, kao i svaki drugi u Crkvi i koji je pomalo postao irelevantan za današnje vrijeme je moguće, jer društveno i duhovno ozračje našeg vremena koje je općenito i crkveno, jer Crkva nije imuna na ono što se izvan nje, je da živimo u kulturi zaborava. Relativizam je važnija oznaka našega vremena i utječe na naše stavove, shvaćanja i razmišljanja. Kriteriji istinitosti zbilje sve manje su neki događaji iz prošlosti i tradicije, a odlučno je ono što je trenutno. Drugi vatikanski koncil iako najvažniji događaj za Katoličku Crkvu i kršćanstvo u prošleme stoljeću, posve je aktualan i danas i posve može biti predmetom svjesnoga ili nesvjesnoga zaborava. Njegovih sudionika ostalo je među nama vrlo malo, nove generacije teologa poznaju ga posredno. Mlađi vjernici jedva da su čuli nešto o Koncilu, upozorio je Brebrić. U završnom dijelu je istaknuo kako je upravo Kršćanska sadašnjost bila mjesto susretanja poslije koncilske generacije u društvu već zauzetih vjernika laika koji su za njezin razvitak od ključne važnosti. „Dakako da KS nije jednostavno okupljala, nego se jednostavno dogodilo razumijevanje Koncila, tj. susretanje svih bez ikakvoga posebnoga razmišljanja crkvenim i kršćanskim staležima zapravo je značilo prihvatanje i razumijevanje Koncila, probuđenu vjerničku svijest i osjećaj njihove zajedničke, pa makar i različite odgovornosti za Crkvu i društvo. Stoga ako Koncil shvaćamo ne samo kao događaj, nego kao i program i viziju u tom pogledu vrijedi i danas. Stoga smatramo da Koncil, ne samo kao događaj, nego kao program i vizija također je pun nadahnuća i mjerodavan za djelovanje KS-a danas.“

Rektor Hrvatskoga katoličkog sveučilišta i nekadašnji direktor KS-a prof. dr. Željko Tanjić govorio je o ulozi Kršćanske sadašnjosti u koncilskoj obnovi kod nas. Polazeći od teksta Josipa Turčinovića „Kršćanska sadašnjost u pokoncilskoj obnovi“ (29. ožujak 1983.), Tanjić je rekao kako je „taj tekst polazišna osnova kako bi se uopće razumjelo djelovanje KS-a u pokoncilskoj obnovi“. Najvažnija djelatnost po kojoj mi percipiramo KS je izdavačka djelatnost. No, Tanjić je upozorio kako je KS puno više od izdavačke djelatnosti. „KS je iznikla iz duha, kojem je jedna dimenzija koncilski duh, a onda je iz tog duha iznikla izdavačka djelatnost koja je bila u službi toga duha. KS je željela da po izdavačkoj djelatnosti taj duh bude prisutan u Crkvi i društvu, te da oblikuje novi crkveni duh. Danas je najveći izazov KS-u da živi od tog duha, te ga želi i kroz izdavačku djelatnost uprisutniti, no ne smije se Kršćansku sadašnjost suziti samo na tu djelatnost. To je izazov trenutka koji je nastao posebice nakon demokratskih promjena u Hrvatskoj“.

Nadalje, Tanjić je ukazao na važno obilježje KS-a, koje je bilo važno u pokoncilskom vremenu, ali je važno i danas, a to je povezanost s Europom. „Bili su povezani s gibanjima u Europi. Turčinović na jednom mjestu kaže da je ta povezanost s europskim tokovima bila važna za KS, a slijedom toga i pokoncilsku obnovu u Hrvatskoj“. Također je naglasio kako je Turčinović isticao da je komunikacija s Europom bila dvosmjerna, „nisu samo učili od Europe, nego su joj nešto i davali.“ „To je ono što nama danas možda nedostaje, ne nesigurnosti ili lažne oholosti, već svijest da imamo nešto originalno ponuditi. Tu originalnost Turčinović vidi na nekoliko područja, a posebice na području kateheze“, rekao je Tanjić, te to potkrijepio Turčinovićevim riječima: „Mi smo se odlučivali koje bismo priručnike i katehetske

udžbenike preveli. Najbliži su nam bili austrijski i njemački modeli, ali smo mi s vremenom razvijali vlastite modele."

Osim kateheze, KS je dala doprinos na području liturgije, pastoralnog djelovanja, te je posebno istaknuo biblijski pastoral. Tanjić je podsjetio na 50 godina objavljivanja Zagrebačke biblije, ali i na Ilustriranu Bibliju mladih koja se u ono doba prodavala u nakladama od 300.000 primjeraka. „Ta Biblija je odigrala važnu ulogu ne samo u Hrvatskoj, nego diljem Europe. A ta Biblija je i danas jedna od najprodavanijih knjiga. To je ušlo u svijest: roditelji kupuju djeci, jer su njima tu Bibliju kupovali njihovi roditelji".

Kršćanska sadašnjost nije bila jedina ni sama institucija, ali sigurno je bila temeljna, najvažnija, usmjeravajuća i oblikujuća, čak i pred onima i s onima koji su bili suprotstavljeni KS-u, naglasio je Tanjić. Kratko se osvrnuo i na područje djelovanja KS-a na području ekumenizma i dijaloga s drugim religijama i onima koji ne vjeruju. Također je podsjetio na temu kojoj KS daje veliku pozornost, a to je tema Crkve čime je na svojevrsan način mijenjala i oblikovala ekleziološku svijest.

Danas se uloga i mjesto KS neminovno promijenilo. No, ne treba za tim žaliti: u svakom vremenu se odgovara na način na koji se može, rekao je rektor Tanjić te se u zaključnim mislima osvrnuo na utemeljitelje KS-a koji mogu i danas biti model. „Imali su proročki duh, bili su osobe zrele u vjeri i svjesne svog poslanja, otvorene suradničkom duhu i duhu služenja. Bili su mudri i razboriti, otporni, te unatoč udarcima nisu bili ljudi gorčine, te u konačnici: bili su spremni na promjene", zaključio je Tanjić.

Nakon izlaganja uvodničara razvila se diskusija u kojoj su sudjelovali dugogodišnji suradnici Kršćanske sadašnjosti. Prof. dr. Stjepan Baloban, član Skupštine KS-a, posebno istaknuo suradnju profesora zagrebačkoga Katoličkoga bogoslovnog fakulteta s tom izdavačkom kućom, te ulogu teologa uključenih u Kršćansku sadašnjost za osnivanje Instituta za teološku kulturu laika KBF-a Sveučilišta u Zagrebu.

Sjednica biskupa Splitske metropolije

Split, 22.2.2018. (IKA) - Na blagdan Katedre sv. Petra, 22. veljače, u Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu održana je sjednica biskupa Splitske metropolije. Na sjednici su bili prisutni: mons. Marin Barišić, splitsko-makarski nadbiskup i metropolit, mons. Ilija Janjić, kotorski biskup, mons. Mate Uzinić, dubrovački biskup, mons. Tomislav Rogić, šibenski biskup, mons. Ante Ivas, šibenski biskup u miru, mons. Miroslav Vidović, generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije i tajnik Konferencije biskupa Splitske metropolije te mons. Hrvoje Kатуšić, generalni vikar Dubrovačke biskupije.

Na sjednici je između ostalog bilo riječi o prilagodabama financijskog sustava biskupija Splitske metropolije i sustavu za uzdržavanje klera. Zatim su biskupi govorili i o Centralnome bogoslovnom sjemeništu u kojem se nalaze bogoslovi iz biskupija Splitske metropolije. Potvrđena je zajednička želja da svi biskupi metropolije dodatno pojačaju kontakte s tom ustanovom kroz redovite posjete. Potom su se osvrnuli na razne zajedničke pastoralne aktivnosti s posebnim naglaskom na Treći nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji koji će se održati 15. i 16. rujna 2018. godine u Splitu i Solinu. Biskupi su iskazali spremnost aktivnog sudjelovanja u ovom događaju koji je važan za čitavu metropoliju. Također, dogovoreni su sljedeći zajednički susreti biskupa Splitske metropolije.

PMD u Republici Hrvatskoj pozivaju na molitvu za hrvatske misionare koji djeluju u DR Kongo

Zagreb, 23.2.2018. (IKA) – Papa Franjo pozvao je na Dan molitve i posta za mir 23. veljače, s posebnom nakanom molitve za sve zemlje koje pate od ratnih sukoba i nasilja, osobito za stanovništvo DR Kongo i Južnog Sudana. Na tu inicijativu ukazuju i Papinska misijska djela u RH, pozivajući na molitvu za hrvatske misionare koji djeluju u DR Kongo fra Iliju Barišića, s. Blaženku Barun, s. Eriku Dadić, s. Mirabilis Višić, s. Mirjam Penić, s. Mislavu Prkić, s. Romanu Baković, s. Samuelu Šimunović i s. Adrianu Galić. Nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj vlč. Antun Štefan naglašava kako ljudi u tim zemljama već desetljećima žive u ratnim uvjetima. „Događaju se neopisivo velika zla i ne vidi se izlaz iz takvih situacija. Kada govorimo o političarima, koji bi se trebali brinuti za društveno dobro, nitko od njih nema snage preuzeti vodstvo i zalagati se za mir. Ljudi žive u strašnim uvjetima – gladi i bolesti, a najviše u strahu jer se događaju mnoga ubojstva, mnogi su raseljeni, nekoliko milijuna ljudi napustilo je svoje domove – nemaju što jesti i nemaju što piti, nemaju se u što obući i najgore od svega je to što nitko ne priča o njima. Stoga, Sveti Otac, kao duhovni pastir cijeloga svijeta smatra da konačno treba o tome progovoriti. Zbog toga je danas cijeli svijet pozvan na post i molitvu za mir u dvjema zemljama Afrike. Danas su to ove dvije zemlje – DR Kongo i Južni Sudan, ali nažalost, ima jako mnogo zemalja kojima je potrebna naša molitva, post i žrtve". Nadalje, vlč. Štefan podsjeća da kada govorimo o prirodnim bogatstvima, DR Kongo jedna je od najbogatijih zemalja, no unatoč tomu toliki ljudi pate zbog toga što ne žive u miru. U tim zemljama, osobito u DR Kongo, već više od 45 godina djeluju hrvatski misionari. Fra Ilija Barišić, franjevac iz Franjevačke provincije svetog Jeronima u Dalmaciji i Istri, u DR Kongo djeluje od 1972. godine. U DR Kongo živi i sedam sestara misionarki družbe Školskih sestara franjevske Krista Kralja iz Splitske provincije i jedna iz Hercegovačke provincije Sv. obitelji. Prva od sestara tamo je došla 1974. godine. Oni žive i dijele i dobro i zlo s tim narodom – tako propovijedaju evanđelje.

U DR Kongo i u Sudanu, kršćani su progonjeni zbog svoje vjere. Progonjeni su zato što žele živjeti evanđeoski, a kada žive evanđeoski, ne mogu se pomiriti s nemirom, sa zlom, s podmetanjima. Zato se bore za mir, za pravdu i za oslobođenje i zbog toga su progonjeni. Mnogi biskupi, svećenici i redovnice postali su mučenici samo zato što su bili kršćani i jer su vjerovali u Isusa Krista. Ne možemo ih zaboraviti i Sveti Otac nas poziva da ih se danas posebno sjetimo.

Vlč. Štefan potiče na molitvu, ali i na druge oblike pomoći. Pomoć se može uputiti preko Papinskih misijskih djela, jedine institucije u našoj domovini koja se brine za njih.

Nemojmo moliti samo danas. Molite za mir. Dobro znate koliko je bilo strašno za vrijeme Domovinskog rata kod nas u Hrvatskoj. Zamislite da to traje već deset godina, kao što to traje tamo. Svi vi koji ste bili izbjeglice, sjetite se koliko je to bilo strašno. Vi koji ste ih primili, znate da je vama bilo teško, ali ste to učinili. Tamo milijuni ljudi moraju napuštati svoje domove. Vi ste došli barem s nečim i netko vas je dočekao, a njih nema tko dočekati. Bili su siromasi i postali su još veći siromasi – umiru uz cestu, umiru u jarcima, umiru u prašumama, samo zato što se nitko ne želi brinuti za njih. Moćnici ovoga svijeta misle samo na sebe, ali mi ne želimo misliti samo na sebe – želimo misliti i na njih i na naše misionare koji tamo djeluju- Stoga, molite i žrtvujte se za misije, posebno danas za DR Kongo i Južni Sudan, poručuje vlč. Štefan.

Na HKS-u otvorena izložba „Saga o Boki“

Zastupnica u EU parlamentu Petir potaknula na zajedničko nastojanje u očuvanju nacionalnog i kulturnog identiteta Hrvata u Crnoj Gori

Zagreb, 23.2.2018. (IKA) – Hrvatska zastupnica u Europskom parlamentu Marijana Petir je u petak 23. veljače na Hrvatskome katoličkom sveučilištu (HKS) u dvorani „Blaženi Alojzije kardinal Stepinac“ otvorila izložbu fotografija „Saga o Boki“ autora Dražena Zetića. Petir je posebno pozdravila prisutne izabrane predstavnike Hrvata iz Crne Gore i predstavnike Vlade Republike Hrvatske, pozvavši ih da zajedno učine sve što je moguće kako bi se zaštitio identitet i kulturno nasljeđe Hrvata u Crnoj Gori. Istaknula je kako je žalosti kada čuje da se Hrvati izvan domovine osjećaju zaboravljenima, a to joj govore i Hrvati u Crnoj Gori. „Kao hrvatska zastupnica u Europskom parlamentu koristim instrumente koji su mi na raspolaganju i zato sam odmah reagirala prema Europskoj komisiji kada je do mene došla vijest kako je Vlada Crne Gore odlučila Bokeljsku mornaricu, najstariju pomorsku instituciju na svijetu, samostalno bez Hrvatske uvrstiti na UNESCO-ov popis nematerijalne kulturne baštine čovječanstva. Reagirala sam jer je Bokeljska mornarica nematerijalno kulturno i duhovno nasljeđe Katoličke Crkve i Hrvata, koji su u Boki kotorskoj autohtoni narod“, rekla je Petir. Pozvala je Vladu Crne Gore da promijeni pristup i zajedno s Hrvatskom uputi kandidaturu prema UNESCO-u, a hrvatske političke predstavnike u Crnoj Gori da iskoriste svoj položaj u vlasti kako bi zaštitili interese hrvatskog naroda. Pozvala je i predstavnike Vlade RH da upotrijebe mehanizme koji Hrvatskoj kao državi članici Europske unije stoje na raspolaganju kako bi se prestala zatirati prava hrvatskog naroda koji živi u Crnoj Gori. Petir je rekla da „montenegrinizacija“ Bokeljske mornarice vodi asimilaciji hrvatskog narodu u Boki kotorskoj, na način na koji bi, ne računajući Katoličku Crkvu, ostao bez najvažnijeg, ujedno i posljednjeg jakog nacionalnog središta.

Autor Dražen Zetić istaknuo je da o Boki uvijek treba govoriti s ljubavlju, citirajući upravo Hvalospjev ljubavi. Izložba je bila predstavljena u sklopu događanja posvećenog Boki kotorskoj pod nazivom „Kulturološki obrisi Boke kotorske“ koju je HKS organizirao u suradnji s Bokeljskom mornaricom 809.

Fra Josip Blažević ponovno izabran za provincijala

Zagreb, 23.2.2018. (IKA) - Zasjeđanje Redovitoga provincijskog kapitula Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca nastavljeno je u srijedu 21. veljače u Zagrebu. U prijepodnevnim satima braća su u radu po skupinama raspravljali o molitvenom i bratskom životu franjevačkom identitetu, o početnoj i trajnoj formaciji, o pastoralnom djelovanju i apostolatu te misijskom djelovanju u odnosu na prošli četverogodišnji plan i program (od 2014. do 2018. godine) te u prvom dijelu poslijepodnevnoga rada iznijeli svoja izvješća. Na svojoj trećoj sjednici, koja je započela zazivom Duha Svetoga, Redoviti provincijski kapitul ponovno je izabrao za provincijalnog ministra fra Josipa Blaževića za razdoblje od 2018. do 2022. godine. Zatim je održan rad po skupinama o temi budućnosti Provincije na kojemu su izneseni prijedlozi kako usavršiti bratski i molitveni život te pastoralne aktivnosti. U poslijepodnevnim dijelom pristupilo se izglasavanju od provincijalna ministra predloženih članova definitorija; izabrani su: fra Tomislav Glavnik – vikar, fra Ljudevit Maračić – tajnik, fra Vitomir Glavaš – ekonom, fra Stjepan Brčina – egzaktor te fra Ivan Bradarić.

Formacija misijskih animatora Varaždinske biskupije

Varaždin, 23.2.2018. (IKA) - U petak 23. veljače u Biskupskom ordinarijatu u Varaždinu održan je seminar misijskih animatora župnih zajednica Varaždinske biskupije. Dvadesetak župnih animatora pozdravio je u ime varaždinskog biskupa generalni vikar Antun Perčić. Cilj formacije je da se u svakome vjerniku snažnije razvije misijska svijest i da ih se učini sposobnima konkretno sudjelovati u animiranju misijskog pastora župne zajednice pod vodstvom svojih svećenika. Na susretu je bio i vlč. Antun Štefan, rodom iz župe Prelog, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj. Papinska misijska djela osnovana su da organiziraju nas kršćane da pomognemo širenju evanđelja u cijelome svijetu. Papa, kao vođa kršćanskog katoličkog svijeta, smatra da je to toliko važno upravo zato što nam je taj zadatak dao Isus, rekao je vlč. Štefan koji je u misijama u Beninu proveo 18 godina navješćujući Božju riječ. Jedno od nastojanja ove formacije je da se nastave okupljati misijski animatori po župama u kojima oni već postoje na području naših nadbiskupija i biskupija, a u onim župama u kojima još ne postoje, da ih se potakne na konkretno djelovanje.

Formacije misijskih animatora do sada su održane u Riječkoj i Zadarskoj nadbiskupiji, te Sisačkoj, Porečkoj i Pulskoj te Šibenskoj biskupiji. U Varaždinskoj biskupiji za pitanja misija zadužen je vlč. Dominik Vukalović, župnik župe sv. Leopolda Bogdana Mandića u Koprivnici.

Održan radni sastanak o ustrojstvu Hrvatske katoličke mreže i suradnji s tiskovnim uredima

Rijeka, 23.2.2018. (IKA) - U Nadbiskupskom ordinarijatu u Rijeci u petak 23. veljače održan je radni sastanak predsjednika Odbora HBK za sredstva društvenih komunikacija riječkoga nadbiskupa Ivana Devčića, ravnatelja Hrvatske katoličke mreže mons. Fabijana Svaline i glavnoga urednika Hrvatske katoličke mreže Siniše Kovačića. Tema sastanka bilo je ustrojstvo Hrvatske katoličke mreže te suradnja s (nad)biskupijskim tiskovnim uredima, a s ciljem kako bi Mreža zahvatila život Crkve u Hrvatskoj i šire, rekao je nadbiskup te izrazio zadovoljstvo održanim sastankom.

Ravnatelj Svalina dodao je da su hrvatski biskupi prije tri godine osnovali Hrvatsku katoličku mrežu kako bi objedinili postojeće medijske urede HBK (Informativna katolička agencija, Hrvatski katolički radio i Tiskovni ured HBK). „Želja nam je u budućnosti objediniti sve tiskovne urede i katoličke medije koji žele biti u sustavu evangelizacije i prenositi Radosnu vijest u sve krajeve naše domovine i šire. Htjeli bismo omogućiti svim našim vjernicima da preko svojih predstavništava, tiskovnih ureda ili regionalnih studija koje ćemo oformiti, pronađu svoj prostor i daju svoj glas općoj crkvenoj, ali i društvenoj javnosti.“ Nastojali smo na ovom sastanku doći do prijedloga rješenja nekih tehničkih pitanja koja će trebati u budućnosti riješiti, rekao je ravnatelj. Glavni urednik Kovačić zahvalio je na podršci riječkom nadbiskupu. Najavio je da će se narednih mjeseci javnosti predstaviti Hrvatska katolička mreža, kao i suradnja s tiskovnim uredima. Javnosti ćemo redovno predstavljati sadržaje koji vrijede i koji se dnevno događaju u (nad)biskupijama. Time želimo dati do znanja što to Crkva u Hrvata čini za ovaj narod i domovinu. Ovaj dolazak je i poruka da nećemo posustati u tim nastojanjima, poručio je Kovačić. U nastavku je dodao da će vjernici putem svih raspoloživih platformi, od mrežnih stranica, aplikacija do Hrvatskog katoličkog radija i IKA-e, pratiti događaje iz svih (nad)biskupija. Planovi su nam i ambiciozniji, no o njima

ćemo kad za to dođe vrijeme, rekao je glavni urednik.

Po završetku sastanka gosti su se upoznali s radom Ureda za odnose s javnošću Riječke nadbiskupije koji vodi Helena Anušić i s kojom su dogovoreni prvi koraci suradnje riječkog Ureda i Hrvatske katoličke mreže.

„Stoljeće salezijanske karizme u Rijeci (1918.-2018.)“

Znanstveni simpozij u povodu stoljeća salezijanske prisutnosti u Rijeci te 25 godina djelovanja Salezijanske klasične gimnazije s pravom javnosti

Rijeka, 23.2.2018. (IKA) - „S proslavom obljetnica započeli smo na blagdan Bezgrešne, a završit ćemo blagdanom Marije Pomoćnice. Neka Marija Pomoćnica koja je bdjela i koja i sada bdije budi i ubuduće nad radom salezijanaca i salezijanske obitelji u Rijeci, ali cijeloj okolici“, rekao je provincijal Hrvatske salezijanske provincije Sv. Ivana Bosca don Pejo Orkić, otvarajući u četvrtak 22. veljače u dvorani Salezijanske klasične gimnazije s pravom javnosti znanstveni simpozij u povodu stoljeća salezijanske prisutnosti u gradu Rijeci te 25 godina djelovanja Salezijanske klasične gimnazije s pravom javnosti.

Ravnatelj salezijanske zajednice don Dragutin Detić podsjetio je da se za dolazak salezijanaca zalagao i biskup Mahnić, te da su u povijesti veliki doprinos dali mađarski, talijanski i slovenski salezijanci, osobito nakon II. svjetskog rata kada hrvatski salezijanci ulažu velike napore da bi se kao zajednica održali i ostali vjerni odgojnoj karizmi. Što više upoznajemo karizmatsku prisutnost salezijanaca kroz ovih sto godina, sve više čovjek dolazi do spoznaje kako je Bog velik u svojim djelima i kako je Marija Pomoćnica uvijek bdjela nad Rijekom i salezijanskim djelom svojim zagovorom, poručio je Detić. Riječi zahvale riječkim salezijancima za dosadašnji apostolat uputio je riječki nadbiskup Ivan Devčić. Poželio im je da ustraju u svome radu podsjetivši na hrabrost koju su imali u vremenima dolaska u Rijeku i osnivanja škole koja je danas respektabilna obrazovna ustanova u gradu Rijeci.

Salezijanci su u Rijeku došli 6. siječnja 1918., u vrijeme nepovoljnih društveno-političkih prilika, rekao je don Marinko Ivanković u uvodnom predavanju simpozija, govoreći o povijesti dolaska salezijanaca. U povijesnom presjeku podsjetio je da je prvi zapis o salezijancima u ovom kraju pronađen u oporuci riječkog župnika Gaetana Bedinija iz 1896. godine. On je ostavio veću svotu novca za izgradnju zavoda za odgoj siromašnih dječaka u Rijeci, a sa željom da tu ustanovu vode salezijanci. Kronike donose i izvještaje o pismu riječkog guvernera Ladislava Szaparyija, četiri godine kasnije, koji don Boscovu nasljedniku Mihovilu Ruiju piše da je čuo želje da se u Rijeci otvori odgojna ustanova. No, tek krajem 1906. godine dolazi do konkretnijih pomaka. Dobrotvorno društvo „Marija“ riječkim salezijancima ustupa svoju kuću, kapelu i imanje na području današnje župe Marije Pomoćnice. Ključnu ulogu u pripremi dolaska salezijanaca imao je kateheta Mate Balas, koji je i osobno putovao u Torino i s vrhovnim poglavarom don Albertom i njegovim vijećem dogovarao korake potrebne za dolazak prvih salezijanaca: don Angela Melchiora, don Mihaela Kiša, Fiorella Albertinija i Giovannija Martinellija, rekao je između ostaloga don Ivanković. Nekadašnji učenik Salezijanske klasične gimnazije dr. Sven Maričić govorio je o salezijancima i znanosti, mr. don Ivan Marijanović predstavio je odgojno djelovanje salezijanaca u Rijeci i u Hrvatskoj, a mr. don Šime Zubović obrazovni rad salezijanaca u Hrvatskoj. Dr. don Rudi Paloš govorio je o salezijanskom izdavaštvu u našoj zemlji, don Stjepan Bolkovac o salezijanskim župama u Rijeci, a mr. don Petar

Belina o temi "Salezijanska obitelj u Hrvatskoj".

Simpozij se održava u Salezijanskoj klasičnoj gimnaziji, zgradi koju su salezijanci godine 1934. preuzeli od talijanskog Crvenog križa i kao odgojno-obrazovnu ustanovu otvorili 1960. godine. Do 1992. g. djelovala je kao Salezijanska srednja vjerska škola za pripremu svećenika. Godinu dana kasnije otvara se i za ostale učenike, a službeni naziv dobiva 1995., kazao je ravnatelj Gimnazije don Niko Tunjić. Školu pohađa 280 učenika i u tijeku je nadogradnja Škola koja će omogućiti da ovu priznatu srednjoškolsku obrazovnu ustanovu pohađa više od 300 učenika. „Dovršetak gradnje i blagoslov će biti u svibnju kada će nam doći i vrhovni poglavar. Proslavu obljetnica nastavit ćemo i narednih mjeseci. U ožujku ćemo imati Okrugli stol, u travnju susret svih bivših učenika Gimnazije, početkom svibnja nadamo se da ćemo imati promociju Spomenice koja je u pripremi, a 25. i 26. svibnja imali bi proslavu na kojoj bi vrhovni poglavar blagoslovio Školu i ohrabrio nas za dalji rad.“

Ravnatelj Tunjić predvodio je i svečano euharistijsko slavlje u župnoj crkvi Marije Pomoćnice u petak 23. veljače, u povodu završetka simpozija „Stoljeće salezijanske karizme u Rijeci (1918.-2018.)“. Istaknuo je da je „salezijanac pozvan od Boga na služenje“. Vjernicima je poručio da Bog ne poziva masu, kako su to činili tijekom povijesti različiti demagozi, nego svakog čovjeka posebno kao jedinog svog sugovornika. Na početku Božje spasiteljske ekonomije ne stoji kolektiv, nego osoba. Naravno da Bog odabire pojedince kako bi ih poslao u zajednicu, poput Abrahama, Mojsija ili apostole, ali poziva i nas da prizovemo mlade u Božje Kraljevstvo. Osim toga, nema pravog zajedništva u poslanju ako pojedinac nije osjetio vlastiti Božji poziv, kazao je propovjednik. „Time što Bog poziva pojedinačno, ne povlađuje sebičnoj zatvorenosti u ljudski 'ego', nego zasniva kršćanski personalizizam – koji je jedan od bitnih načela katoličkog socijalnog nauka – kao i dijalošku osobnost čovjeka. Samo osobe ili zrele ličnosti mogu dati partnerski odgovor na Božji poziv.“ Kao primjer istaknuo je don Bosca koji je u svakoj mladoj osobi gledao Božji poziv koji smjera u srce. Da Bog ljubi pojedinca primjetno je i kod svih svetaca jer je to bio preduvjet njihova pastoralnog pohoda i uspjeha. To uvjerenje omogućilo je don Boscu da se u Oratoriju posveti svakom pojedincu, kazao je Tunjić. Na tom tragu potaknuo je vjernike na iskreniji odnos prema bližnjima. S tim u vezi, srž salezijanske pedagogije je prevencija koja se sastoji u praćenju pojedinca na njegovu putu. On je najvažniji i najdragocjeniji od svih projekata. Tako je postupao i Isus o čemu svjedoče brojne prisposode, poput one o dobrom pastiru i izgubljenom ovci, rekao je don Tunjić. „Don Bosca su njegovi mladi na ramenima nosili iz Oratorija. Toliku simpatiju uživa samo onaj koji zaista ljubi.“ Zaključujući propovijed istaknuo je važnost subjektivnosti zajedništva za izgradnju pojedinca i kao primjer naveo orkestar u kojemu muzicira 100 glazbenika. Da bi njihovo zajedničko djelo uspjelo, svaki od njih prošao je ne samo dugo i naporno obrazovanje, nego je i vrijedno vježbao na svom instrumentu. Tako je i u zajedničkom životu zajednice s velikim ciljevima. Potrebno je da svatko od nas radi na svom usavršavanju i svojoj moralnoj i duhovnoj zrelosti. Svatko je pozvan da prinese svoj dio, zaključio je don Tunjić.

Proslava obljetnica nastavit će se narednih mjeseci. Riječki salezijanci u ožujku će organizirati okrugli stol, u travnju susret svih bivših učenika Gimnazije, početkom svibnja imat će promociju Spomenice koja je u pripremi, a 25. i 26. svibnja proslavu na kojoj će sudjelovati vrhovni poglavar Družbe.

Split: Bdjenje i molitva za život uz relikviju sv. Ivana Pavla II.

U Hrvatskoj 2017. godine rođeno prvi put manje od 37.000 djece (36.647), dok je 1950., kada standard sigurno nije bio bolji, rođeno 60.000 više (95.560)

Split, 23.2.2018. (IKA) – Ovogodišnja korizmena kampanja inicijative 40 dana za život ima jednu posebnost – molitelji bdiju uz relikviju sv. Ivana Pavla II. koja je u obilasku gradovima Hrvatske stigla i u Split u petak 23. veljače. U poslijepodnevnim satima je dva sata bila izložena na mjestu bdjenja ispred ulaza u splitsko rodilište.

Molitelji su molili litanije sv. Ivanu Pavlu II., za obitelji, život, majke i očeve, pobačenu djecu, zacjeljenje rana od pobačaja. Razmatrali su i govor pape Ivana Pavla II. obiteljima te druge poruke koje je za svog pontifikata uputio u prilog životu. „Sv. Ivan Pavao II. veliki je zagovornik života, promicatelj pro-lifea, mnogo je pisao i molio o toj temi. I njegovoj majci su u trudnoći s Karolom savjetovali da pobaci jer je liječnik rekao kako postoji mogućnost da oboje izgube život. Ali, njegova je majka stavila svoje pouzdanje u Gospodina i rodila jednog od najvećih ljudi, papu i sveca. Papa Ivan Pavao II. kazao je da je hitno potrebna velika svjetska molitva za nerođeni život. Mi u tim njegovim riječima vidimo uporište za svoje djelovanje. '40 dana' je velika svjetska, afirmativna pro-life organizacija i molitva za život. Papa je napisao i encikliku 'Evandjelje života' u kojoj govori o potrebi zaštite nerođenog života", kazao je Damir Mandić, voditelj inicijative u Splitu. Istaknuo je da je velika milost da je baš relikvija sv. Ivana Pavla II. s moliteljima u kampanji, da se svetom papi i na izvanjski način iskaže veće štovanje i utječe njegovu zagovoru.

U kampanji se ističe poruka sv. Ivana Pavla II.: „Život se povjerava čovjeku kao blago koje se ne smije gubiti, kao talent s kojim ne treba trgovati. O njemu čovjek treba položiti račun svome Gospodaru. Svaki je čovjek 'čuvar brata svoga' jer Bog povjerava čovjeka čovjeku."

Relikvija obilazi sve naše gradove u Hrvatskoj uključene u inicijativu. Svoj službeni pohod započela je u mjestima bdjenja u Dalmaciji 14. veljače, na dan svečanog otvaranja korizmenog bdjenja u Splitu, i obišla Imotski, Makarsku, Dubrovnik, Metković, Zadar, Šibenik, Knin i ponovnim izlaganjem relikvija u Splitu završava pohod Dalmaciji i prenosi se u Slavoniju u pohod ostalim mjestima bdjenja. Do kraja korizme običi će svih 28 mjesta bdjenja u Hrvatskoj.

Relikviju je inicijativa dobila na poticaj njihova duhovnog savjetnika o. Marka Glogovića, koji je dobio nadahnuće da Papina relikvija obiđe sva mjesta bdjenja u Hrvatskoj. Inače se nalazi u pavlinskom samostanu u Sveticama. To je tkanina natopljena krvlju sv. Ivana Pavla II., u srebrnom relikvijaru koji prikazuje lik pape kako je naslonjen i pridržava se za svoj pastirski križ s Raspetim.

„Molitelji su ispunjeni zahvalnošću zbog dolaska relikvije. Velika je ovo milost i čast da relikvija dolazi na naša mjesta na kojima bdijemo za najkrhkije članove našega društva. Čašćenje relikvije je bilo jako dostojanstveno, svečano, okupio se veliki broj molitelja i osobiti je blagoslov kako inicijativi, našim volonterima i moliteljima tako i cijelom Splitu. Osjeća se posebna lakoća u molitvi dok je Papina relikvija s nama", kazala je Marija Šošić, koordinatorica Inicijative za Dalmaciju.

Nakon čašćenja pred rodilištem relikvija je prenesena u katedralu Sv. Dujma gdje je misno slavljeno za sve sudionike inicijative, u kojem su sudjelovali i brojni vjernici koji su htjeli počastiti Papinu relikviju, predvodio generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslav Vidović. U propovijedi je protumačio čitanje iz Knjige proroka Ezekijela

u kojoj nevjerni puk svoju navodnu pravednost pretpostavlja Božjoj pravednosti. U takvom iskrivljenom shvaćanju vlastite moralnosti, danas ljudi vlastite grijehe, kao što je prekid života nerođenog djeteta, nastoje opravdati besmislenim formulacijama kao što je sloboda izbora.

Osvrnuo se i na poražavajuću statistiku prema kojoj je u Hrvatskoj 2017. godine rođeno prvi put manje od 37.000 djece (36.647), dok je 1950., kada standard sigurno nije bio bolji, rođeno 60.000 više (95.560). Podsjetio je kako je sv. Ivan Pavao II. bio na ovom mjestu u splitskoj katedrali prije 20 godina i izrekao riječi: „Ovdje povijest nije šutjela!" Podsjetio je na Papinu knjigu „Prijeći prag nade" u kojoj također progovara o potrebi zaštite nerođenog života i o pravu na život kao temeljnom ljudskom pravu. Ohrabrio je članove i podupiratelje inicijative „40 dana za život" riječima da tko moli i bori se za život, radi Božje djelo i pozvao ih je na ustrajnost. Nakon mise, brojni su se vjernici zadržali u molitvi pred relikvijom sv. Ivana Pavla II., što je još jednom pokazalo koliko je taj papa voljen i koliko mu se puk zahvalno, u molitvi i s ljubavlju utječe.

Proslavljena 24. obljetnica Počasno-zaštitne bojne i Dan kapelanije sv. Valentina

Zagreb, 23.2.2018. (IKA) - Vojni ordinarij u RH Jure Bogdan u petak 23. veljače sudjelovao je u Zagrebu na Tuškancu u vojarni „1. hrvatskoga gardijskog zbora" u svečanostima obilježavanja 24. obljetnice Počasno-zaštitne bojne i proslave Dana vojne kapelanije „Sv. Valentin". Od toga dana vojarna nosi ime 1. hrvatskoga gardijskog zbora.

Ovim svečanostima prethodilo je dan prije polaganje vijenca i paljenje svijeće na grobu prvoga hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana. A na sam dan proslave u jutarnjim satima zapovjednik PZb brg Elvis Burčul, njegov zamjenik Čičak, kapelan o. Zdravko Barić, SMM, i pripadnici Počasno-zaštitne bojne položili su vijenac i zapalili svijeće ispred spomen ploče poginulim pripadnicima „1. HG Zbora".

Nakon toga biskup Bogdan predslavio je svečano euharistijsko slavljeno. Uz biskupa su koncelebrirali domaćin o. Zdravko Barić, SMM, dekan Zagrebačkoga dekanata, don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral MORH-a i Oružanih snaga RH, i don Željko Savić, kapelan vojarnje u Velikoj Buni. Prije početka euharistije biskupa, načelnika Glavnog stožera OSRH generala zbora Mirka Šundova i ostale vjernike srdačno je pozdravio zapovjednik PZb Elvis Burčul izrazivši dobrodošlicu i zahvalnost na dolasku.

Mons. Bogdan u propovijedi je govorio o sv. Valentinu. Pokušao je iznijeti poznate povijesne podatke o životu tog istaknutog kršćanskog mučenika iz trećeg stoljeća. „Teško je prosuditi danas što je povijesna zbilja a što je kasnije pobožna mašta vjernika dodala ovome svecu. Jedno je sigurno da je bio kršćanski mučenik za vjeru". Biskup je ispriopovjedio i neke istaknutije zgrade iz svečeva života, susret s carem Klaudijem, te kako je Valentin osuđen na zatvor i smrt. U nastavku je rekao kako je papa Benedikt XVI. proglasio spomendan sv. Valentina danom braka a sv. Valentina zaštitnikom bračne ljubavi i zajedništva. „Kroz sva stoljeća sv. Valentin ostao je poznat po svojoj uzvišenoj ljubavi prema Bogu i ljudima. U tome mu ništa nije moglo stati na put i spriječiti ga da Boga ljubi do kraja, pa ni mučenička smrt", naglasio je propovjednik.

„Sv. Valentin svjedoči o smislu života koji dobiva svoje ispunjenje u zajedništvu s Bogom. Vjera koju je ispovjedio ovaj svetac ostaje snažno svjedočanstvo za sva vremena života Crkve. Svaki je krštenik pozvan na svjedočanstvo vlastitim životom svoga svjetonazora". Biskup je zatim kazao: „Počasno-zaštitna bojna" ima posebnu ulogu i

zadatak na našoj nacionalnoj razini. Ona je postala svojevrсни simbol naše državnosti, naše ljubavi i odanosti prema Domovini, našeg nacionalnog zajedništva. U vašim nastupima koji su česti i vrlo raznoliki, svojim samoprijegornim djelovanjem pobuđujete kod građana poštovanje i ljubav prema domovini Hrvatskoj. Osjećamo kako to radite ne iz dužnosti nego iz ljubavi. Kao biskup osjećam danas potrebu zahvaliti vam na vašim sudjelovanjima u našim nacionalnim slavljinama i programima koje organizira Vojni ordinarijat. Tu osobito ističem vaše sudjelovanje na međunarodnome Lurdskom hodočašću. Vi svojom pojavom i nastupom govorite cijeloj naciji i svijetu bez izgovorene riječi. Hvala Vam na tome", rekao je biskup. Poznato je da su mnogi mučenici u prvim stoljećima Crkve kao i u dugim stoljećima života Crkve, bili carski stražari, čuvari u elitnim postrojbama, specijalci, s posebnim zadacima. Premda su bili kršćani, poganski carevi su ih uzimali radi njihovih kršćanskih krjeposti i ljudskih vrlina. Istinski kršćanin je vjeran, nepotkupljiv, savjestan u svome poslu i zadatku. Problem je nastajao kad su ti carevi tražili nešto od njih što se protivi kršćanstvu a oni u savjesti nisu htjeli djelovati protiv svoga kršćanskog uvjerenja, vjere i morala, pa su ti vojnici često završavali mučeničkom smrću. U svakom vremenu se nude neka „božanstva“, tzv. vrijednosti protivne kršćanskome svjetonazoru. Vjernost Isusu i vjera su neprestano u kušnji. Potrebno je stalno produblјivanje svoje vjere kako nam se i nehotice ne bi „ušuljali“ u svijest i podsvijest idejni neprijatelji protivni ljudskoj naravi, protivni Božjem zakonu, upozorio je biskup. Na kraju propovjedi biskup Bogdan istaknuo je kako su sveci uopće, poglavito kršćanski mučenici, trajni primjeri – svjetionici kršćanskoj vjerničkoj zajednici kako s živi i dosljedno svjedoči kršćanska vjera.

Prije završnoga blagoslova prisutnima se obratio o. Zdravko Barić. Najprije je zahvalio biskupu Bogdanu što se odazvao da sudjeluje u svečanostima u vojarni na Tuškancu. Zahvalio je i na upućenim riječima, rekavši kako vojnici rado čitaju njegove propovijedi i čestitke. Zahvalio je i zapovjedniku Burčulu koji svesrdno pripomaže u radu kapelanije. Također klapi Hrvatske ratne mornarice „Sveti Juraj“ koja je uveličala misno slavlje, kao i daljnje svečanosti koje će uljepšati svojim pjevanjem tijekom dana. Potom je predstavio svećenike koji su koncelebrirali i đakona koji je došao u pratnji biskupa i najavio njegovo ređenje.

Nakon mise na ulazu u vojarnu na Tuškancu uslijedila je ceremonija preimenovanja vojarne otkrivanjem ploče na ulazu s nazivom „Prvi hrvatski gardijski zbor“. U tom dijelu svečanosti sudjelovala je vrhovna zapovjednica Oružanih snaga Republike Hrvatske hrvatska predsjednica Kolinda Grabar Kitarović. Biskup Bogdan izmolio je kratku blagoslovnu molitvu. Nakon toga program se nastavio u dvorani sa svečano izvedenom himnom u izvedbi klape HRM. Pred gostima pripadnici Počasno-zaštitne bojne pokazali su i novu vojno-akrobatsku vježbu koja će se izvoditi u posebnim svečanim prilikama.

Prisutnima su se obratili i čestitali državni tajnik Zdravko Jakop, načelnik Glavnog stožera OSRH general zbor Mirko Šundov, zapovjednik Počasno-zaštitne bojne brigadir Elvis Burčul i potom predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar-Kitarović. Proslavi su, uz sadašnje i bivše pripadnike postrojbe i njezinih prethodnica, nazočili i drugi dužnosnici i visoki uzvanici Ureda predsjednice, Hrvatskog sabora, Ministarstva obrane i Oružanih snaga, Ministarstva unutarnjih poslova i Ministarstva hrvatskih branitelja. Na kraju su uručena odličja, promaknuća i poticajne mjere, a prvi put novim pripadnicima Počasno-zaštitne bojne svečano

su uručene i beretke.

Poslije svečanosti u dvorani svi okupljeni uputili su se na zajednički domjenak i u radosnom ozračju proslavili svečanost ove elitne bojne hrvatske vojske. Počasno-zaštitna bojna nastala je iz dijela 1. hrvatskoga gardijskog zbora, po kojem od danas nosi ime njihova vojarna u Zagrebu. Počasno-zaštitna bojna, pristožerna postrojba Glavnog stožera Oružanih snaga Republike Hrvatske zadužena je za izvršavanje protokolarnih i ceremonijalnih zadaća, za potrebe državnog i vojnog vrha, predsjednice Republike, Vlade, Ministarstva obrane, te ima zadaću zaštite i osiguranja vrhovne zapovjednice Oružanih snaga Republike Hrvatske. Također, Počasno-zaštitna bojna rado surađuje s Vojnim ordinarijatom, kako u Hrvatskoj, tako i izvan domovine na raznim svečanostima od kojih je najpoznatije tradicionalno međunarodno vojno hodočašće u Lurd.

Završeno 18. biblijsko bdjenje u Velikoj Gorici

Velika Gorica, 24.2.2018. (IKA) - Večernjim zahvalnim euharistijskim slavlјem, koje je predslavio bibličar Anđelo Maly, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, u subotu 24. veljače završeno je 18. biblijsko bdjenje u župi Navještenja BDM u Velikoj Gorici. Neprekidno danonoćno čitanje Svetog pisma, tijekom kojeg je Biblija pročitana od korica do korica, trajalo je pet dana. Započelo je na Pepelnicu, 14. veljače, večernjim misnim slavlјem koje je u prepunoj župnoj crkvi predvodio župnik Norbert Ivan Koprivec. Čitanje Biblije odvijalo se uz zapaljenu uskršnu svijeću, a u čitanju su sudjelovali vjernici iz župe Navještenja i drugih velikogoričkih župa. Svi čitači Svetog pisma, njih oko 250, bili su obilježeni vanjskim znakom, šalom koji su za vrijeme polusatnog čitanja nosili oko vrata. Bdjenje je prekidano misnim slavlјima tijekom kojih su homilije vjernicima uputili župnik Koprivec, vlč. Ivan Torbar, župnik župe Donja Lomnica, vlč. Mario Dukić, župni vikar župe Zagreb - Retkovec, vlč. Vlado Razum, duhovnik Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu, vlč. Luka Brešić, župni vikar župe Navještenja, te vlč. Darijo Kral, đakon na službi u župi Navještenja.

„Volim zastati u tišini prije tumačenja riječi Božje jer u tišini Bog najbolje progovara“, započeo je propovijed predslavitelj završne euharistije profesor Maly nakon što je po završetku pročitano Evandjelja sišao s oltara i kratko sjeo među puk. Osvrćući se na subotnje Evandjelje u kojem Isusu dolazi žena grešnica, pere mu noge svojim suzama i pomazuje ga mašču iz alabastrane posude uputio je vjernicima pitanje: „Zašto smo večeras došli? Jesmo li došli zahvaliti za pročitano Bibliju ili da čujemo što će reći propovjednik ili da vidimo kako se susjeda uredila za završetak Biblijskog bdjenja ili da bismo nešto čuli i naučili? Ovdje smo došli na gozbu poput one na kojoj je bio Isus u današnjem Evandjelju. Na gozbu smo i mi pozvani. Zamislite da na vrata crkve sada uđe prosjak. Kako bismo ga dočekali? Zar ne bismo rekli da mu nije mjesto ovdje nego pred vratima? A da dođe Predsjednica sigurno bismo je pozvali na počasno mjesto naprijed?! Ili da dođe osoba poput žene koja je došla Isusu? Onaj koji je pozvao Isusa na gozbu pomalo se sablažnjavao. I mi smo ponekad poput farizeja jer se čudimo tko sve ide u crkvu. Ne bismo li trebali biti poput ove grešnice? O toj ženi se govori već gotovo 2000 godina, o ženi koja je učinila poniznu gestu. Mi dolazimo danas na ovu gozbu donoseći sve svoje slabosti na oltar kako bi nas On preobrazio da budemo radosni navjestitelji i da svima kažemo. „Isus te ljubi i oprašta ti“. Prožeti smo zazivom: „Dođi Gospodine Isuse“ i on će doći ako budemo otvoreni njegovoj riječi i ako je budemo provodili u našoj svakodnevnici“, zaključio je

Maly.

Euharistijsko slavlje uvećao je župni zbor mladih Navještenje. Na kraju mise uslijedio je zajednički blagoslov Biblija koje su vjernici donijeli sa sobom, nakon čega je župnik zahvalio svima koji su sudjelovali u organizaciji i danonoćnom čitanju Biblije. Biblijsko bdjenje ovjekovječeno je zajedničkom fotografijom sudionika misnog slavlja.

Slavlje, na kojem su sudjelovali i župljani drugih župa Velikogoričko-odraskog dekanata i grada Zagreba, kao kršćanski agape nastavilo se nakon mise u župnom pastoralnom centru Nazaret. U toplom zajedništvu prisutni su iznijeli doživljaje i odjeke Biblijskog bdjenja, te podijelili iskustva i svjedočanstva kako Božju riječ slušamo i po njoj živimo u našoj svakodnevnici. Svi oni koji su čitali Sveto pismo tijekom Biblijskog bdjenja imali su se priliku upisati i u knjigu dojmova.

Ovogodišnje, kao i dosadašnja Biblijska bdjenja, imalo je za cilj ne samo da se Biblija pročita, već je to bio korizmeni poticaj da Sveto pismo iz skrivenih polica dođe na najsvetije mjesto u kući, da bude blizu oku, a na taj način i blizu srcu i da čovjek počne živjeti prema Božjoj riječi.

U župi Navještenja BDM u Velikoj Gorici, u kojoj se na poseban način časti događaj kojim je Marija primila vijest od Boga da će začeti i roditi Sina Božjega, čašćenje Božje riječi Biblijskim bdjenjem prvi je put organizirano 2001. godine. Više se godina na redovitim susretima okupljala skupina laika. Čitali su Božju riječ, molili, pjevali i osjetili poticaj Duha Svetog na početku novog tisućljeća ljudima skrenuti pozornost na zapisanu Božju riječ. Premda se nadahuće javilo laicima, zamisao čitati Bibliju neprekidno pet dana i pet noći prihvatio je i podržao ondašnji župnik mons. Josip Frkin. Riječ Božja je putem Biblijskog bdjenja iz Velike Gorice „nastavila trčati i proslavljati se" (usp. 2 Sol 3, 1) i u drugim župama diljem Hrvatske, a prešla je i granice Domovine. Neprekidno čitanje Svetoga pisma 2008. godine zaživjelo je u Rimu kada je čitanje započeo papa Benedikt XVI. Za tu prigodu u materijalima Biskupske sinode o Božjoj riječi koja se tada održavala, istaknut je prijedlog velikogoričke župe Navještenja da se uvede blagdan Riječi Božje.

Uloga jezika i komunikacije u prenošenju vjeronaučnih sadržaja

Stručni skup za vjeroučitelje u prostorijama Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta u Zagrebu
Zagreb, 24.2.2018. (IKA) - U organizaciji Ureda Zagrebačke nadbiskupije za vjeronauk u školi i Agencije za odgoj i obrazovanje treći i posljednji ovogodišnji stručni skup za vjeroučitelje osnovnih i srednjih škola Zagrebačke nadbiskupije, Sisačke i Bjelovarsko-križevačke biskupije s temom Uloga jezika i komunikacije u prenošenju vjeronaučnih sadržaja održan je u prostorijama Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta u Zagrebu 24. veljače. Stručnom skupu nazočilo je oko 130 vjeroučitelja.

U ime Ureda za vjeronauk okupljene vjeroučitelje pozdravila je Ivanka Petrović, savjetnica, koja je predvodila i uvodnu molitvu. U ime Agencije za odgoj i obrazovanje okupljene je pozdravila i najavila stručni skup mr. Gordana Barudžija, viša savjetnica. Poželjela je dobrodošlicu i prvoj predavačici prof. dr. Zrinki Jelaska s Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Profesorica je s vjeroučiteljima radila na osvješćivanju jezika i značenja riječi koje nosi, osobito kad je riječ o sinonimima i bliskoznačnicama. Kroz dva interaktivna predavanja (Jezik i poučavanje – važnost i izazovi te Teškoće u razumijevanju vjeronaučnih sadržaja –

primjer biblijskoga teksta) bilo je zanimljivih aktivnosti poput pjevanja i rada na biblijskim tekstovima, a vjeroučitelji su kao izvorni govornici hrvatskoga jezika osvješćivali slojeve značenja svima nam poznatih riječi.

Prof. dr. Ivan Šarčević s Franjevačke teologije u Sarajevu također je održao dva predavanja (Težak je to govor. O govoru kršćanskog poučavanja i Oslikavanje/otjelovljivanje riječi i Riječi. Umjetničko i religiozno u susretu). U predavanjima je s vjeroučiteljima promislio o slici Boga i simbolici kojom obiluje religiozni govor. Kroz biblijske slike i metafore pojasnio je govor koji koristi religija kroz simbole, metafore i priče koje govore o velikim istinama vjere (poput Božjega kraljevstva), koje inače ljudskome umu ostaju neprispodobive, a preko konkretnih primjera umjetničkih djela pokazao je načine uvijek svježeg prenošenja vjere.

Nakon predavanja uslijedila su redovita pitanja i obavijesti iz Ureda za vjeronauk i Agencije za odgoj i obrazovanje te je susret zaključen zajedničkom molitvom.

Korizmeni susret biskupa Škvorčevića sa stipendistima

Požega, 24.2.2018. (IKA) - U organizaciji Zaklade Požeške biskupije za pomoć učenicima i studenima, 24. veljače u Dvorani sv. Terezije Avilske u Požegi, održan je korizmeni susret primatelja stipendije u školskoj godini 2017./2018. s biskupom Antunom Škvorčevićem. U prigodnoj riječi biskup je izrazio radost zbog susreta, istaknuvši kako Požeška biskupija ne želi sa svojim stipendistima uspostaviti samo odnos materijalne naravi, nego nastoji oko osobne povezanosti s njima da bi im i na taj način posvjedočila dostojanstvo koje nadilazi njihovo imovinsko stanje, promicala međusobni susret, te ne budu tek jedni s drugima, nego jedni za druge i pomagala njihov susret s Isusom Kristom.

Na temelju pročitanog ulomka iz Matejeva Evanđelja o Isusovu susretu s jednim bogatim mladićem, koji mu je pristupio s pitanjem što treba činiti da zadobije život vječni, biskup je govorio mladima o više važnih egzistencijalnih tema, među kojima je i pitanje potrebe materijalnih dobara i njihove nemoći da ispune čovjeka u njegovoj težnji za smislom i puninom života. Istaknuo je kako je korizma prikladno doba u kojem trebaju imati vremena za sebe, ne da bi se bavili samima sobom i oboljeli od individualizma, narcisoidnosti ili sebičnosti, nego da bi dublje shvatili tko su oni u cjelovitosti svoga tjelesno-duhovnog bića te se nastojali izgrađivati. Za razliku od narcisoidnog bavljenja samim sobom, zdravi rad na sebi znači imati hrabrosti od vremena do vremena zaustaviti se pred sobom i zapitati se tko smo i kakvi smo, te u tom razmišljanju spoznati da je svatko od nas osoba, biće u nastajanju koje ni na duhovnoj niti na tjelesnoj razini nije konačno dovršeno. Bez tog rada na sebi, upozorio je biskup, naše znanje i zaposlenje neće nas uzdići na višu razinu postojanja. Kao što nijedan čovjek nije sam sebe rodio, nego je u život ušao po drugima, tako nijedan ne može sam iz sebe rasti u svojoj osobnosti do punine za kojom čezne, nego samo po drugima.

Ustvrdio je kako se Isus svojim pozivom bogatom mladiću iz evanđelja da proda sve što ima i pođe za njim, predstavio kao onaj koji može čovjeka uvesti u puninu njegova postojanja, darovati mu smisao. Istaknuo je kako je po Evanđelju što je naviješteno stipendistima, onaj bezimeni „netko", odnosno bezimeni „mladić" po njima dobio svoje ime, te ih je potaknuo da se ove korizme tako oslobode privezanosti za same sebe, odreknu svoje sebičnosti koja ih ne otvara za Božje mogućnosti, te ih Isus Krist ispuni svojom snagom ljubavi u najdubljim odrednicama njihova

bića. Pozvao je mlade da ne budu ravnodušni prema pitanju vječnog života, i smislu svoga postojanja poput bogatog mladića iz evanđelja – da sada kao učenici i studenti, a jednog dana kao djelatnici – ne svedu svoj život samo na stjecanje materijalnih dobara, da im ona ne budu cilj nego sredstvo za dostojan život na putu prema vječnosti. Kazao je da su ravnodušnost i površnost u pristupu životu jedna od najtežih stanja u kojima se ne uspijeva doći do dubine stvarnosti. Metaforom male kapi vode u velikom slapu, koja pod zrakama sunca postaje duga puna ljepote boja, kako je prikazuje Požežanin Dobriša Cesarić u jednoj svojoj pjesmi, biskup im je poručio da „i u stvarnosti svakodnevnog života, poput obične kapi vode, kad joj ne pristupamo površno, otkrivamo duboke dimenzije našeg postojanja“. Još je upozorio na opasnost o kojoj pjeva Tin Ujević u svojoj svakodnevnoj jadicovci, da mogu biti mladi godinama a ostarjela duha, zdravi tjelesno a bolesni u duši, te da je najgora bolest i najteža starost kad postanu zli u srcu, sebični u svojoj savjesti, i da to stanje može u njima izliti samo Bog svojom moćnom ljubavlju kojom je u Isusu Kristu pobijedio i samu smrt.

Završavajući nagovor, biskup je potaknuo nazočne stipendiste da na temelju svjedočanstva vjere koje su mladi Požeške biskupije iskazali na Trećem biskupijskom euharistijskom kongresu nastoje naročito ove korizme, s osobitom pozornošću i osjetljivošću oslušivati poziv kojim Isus i njih, kao onoga mladića iz Evanđelja, poziva do pođu za njim. Također ih je potaknuo da se u osluškivanju Isusova poziva othrvaju hedonističkom mentalitetu u našem društvu, koji umrtvljuje njihovu slobodu, da se vjerom opredijele za Isusa Krista, koji je na križu sebe u ljubavi za njih položio do kraja, i da čvrstim korakom pođu za njim te cijeloga života ostanu povezani s njime. Naglasio je kako je veoma važno da svoju povezanost s Isusom njeguju kroz zajedništvo sa svojim vršnjacima u zajednicama mladih, bilo u svojim rodnim župama, bilo u onim mjestima u kojima se trenutačno školuju te ih je pozvao da sudjeluju na 20. križnom putu mladih Požeške biskupije 10. i 11. ožujka na relaciji Lipovljani – Daruvar.

Potom je stipendistica Ivona Krajinović iz požeške župe sv. Terezije Avilske, studentica 2. godine Učiteljskog fakulteta Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, iznijela svjedočanstvo što za nju znači stipendija koju dobiva od spomenute Biskupijske zaklade i kako svoju zahvalnost iskazuje svojim vjerničkim angažmanom u zajednici mladih. Osvrnula se na svoje dugogodišnje iskustvo sudjelovanja u životu i radu rodne župne zajednice osobito u zboru mladih „Risus“ te je naglasila kako i dalje nastoji u Osijeku, mjestu svoga studiranja, biti aktivna u crkvenom životu. Spomenula je kako bi po završetku studija voljela nastaviti djelovati u Požeškoj biskupiji, osobito na odgojno-obrazovnom području. Stipendistica Petra Skukan pročitala je kratku poučnu priču pod naslovom „Šalica mlijeka“, koja govori o tome kako se jedan siromašni student, kad je postao liječnik, odužio jednoj bolesnici, koja ga je dok je kao student jednom prigodom gladan pozvonio na njezina vrata počastila šalicom mlijeka.

Na završetku susreta stipendistima se obratio Ivan Popić, ravnatelj Caritasa i voditelj Zaklade, pozvavši ih da se uključe u korizmene programe za mlade u svojim župama, osobito petkom kad se u sklopu pobožnosti križnog puta održavaju prigodne kateheze za mlade, koje se u digitalnom obliku videa mogu preuzeti s internetskog portala Požeške biskupije.

Korizmena duhovna obnova za mlade Varaždinske biskupije

Varaždin, 24.2.2018. (IKA) - Pod geslom „Ja izabrah vas!“ iz Ivanova evanđelja, mladi Varaždinske biskupije okupili su se 23. i 24. veljače u varaždinskoj katedrali gdje su sudjelovali u korizmenoj duhovnoj obnovi. Organizator dvodnevnoga duhovnog hoda koji je, usprkos nevremenu, snijegu i temperaturnim minusima, okupio velik broj sudionika, bio je Ured za pastoral mladih Varaždinske biskupije i njihov predstojnik vlč. Tihomir Kosec.

Duhovnu obnovu predvodio je vlč. Odilon-Gbenoukpo Singbo, duhovnik na Hrvatskom katoličkom sveučilištu. Poseban je naglasak u homiliji na misi u petak 23. veljače vlč. Odilon stavio na težinu izgovorenih riječi, pogotovo ako je riječ o psovkama ili uvredama.

„Slušajući Isusove riječi možemo reći kako je ponekad teško i prezahtjevno biti Njegov učenik. Ako želimo biti iskreni, priznat ćemo da smo kroz svoj život izgovorili svom bratu, sestri ili pak onima koje ne poznajemo mnoge ružne riječi. Isus kaže - tko tako nešto kaže, bit će podvrgnut ognju paklenome. Kada bi bio sada Njegov sud, čini mi se da nitko ne bi opstao. Zato psalmist ima pravo kada kaže 'Gospodine, ako se grijeha budeš spominjao, tko će opstati?' Zaista, tko može opstati ako Gospodin bude uzimao u obzir svaku našu riječ koju izgovaramo jedni drugima. Ovo je korizmeno vrijeme, vrijeme obraćenja, vrijeme propitkivanja svojih stavova i odnosa s Bogom. Vrijeme je to kada se moramo pitati kakve riječi uopće upotrebljavamo u svojim međuljudskim odnosima. Moramo se pitati hoću li se barem u korizmi odricati ovakvih riječi o kojima Isus govori. Druga stvar o kojoj Isus govori je da 'ako prinosiš dar na žrtvenik', dakle, ako danas idemo u crkvu, 'pa se ondje sjetiš da tvoj brat ima nešto protiv tebe, ostavi dar pred žrtvenikom, najprije idi i izmiri se s bratom i tek onda dođi i prinesi dar'. To znači da, ako ima među nama bilo tko da ima što protiv bilo koga, a sada je došao na misu, kao da je ne poštuje. Kada bih sada rekao da vi koji imate nešto protiv nekoga, izađete, izmirite se i vratite se, čini mi se da će pola crkve otići. Ali ono što je zanimljivo ovdje je da Isus kaže 'ako se sjetiš da tvoj brat ima nešto protiv tebe', ne ti protiv njega, drugim riječima ne kada si ti kriv, nego kada si uvjeren da je tvoj brat kriv, tada moraš ići izmiriti se s njim. E, koje poniznosti moramo imati da bismo takvo nešto ostvarili! Dakle, da ja, potpuno siguran da sam u pravu, jer me brat povrijedio, odem i izmirim se s njime. Ne logikom kada ću imati nešto protiv nekoga tražit ću pomirenje, nego kada budem i sto posto siguran da sam u pravu i da brat ima nešto protiv mene, moram biti ponizan i krenuti putem pomirenja. Jedino na taj način mogu od Boga doživjeti uslihanje i temeljno pomirenje s Njime“, poručio je u propovijedi prvog dana duhovne obnove vlč. Odilon-Gbenoukpo Singbo.

Pjevanje na misama i duhovnoj obnovi zajedničkim snagama animirali su članovi Zbora mladih Varaždinske biskupije i Zbora Hrvatskoga katoličkog sveučilišta.

Vlč. Odilona, rođenog u dalekom Beninu, za Varaždin i Varaždinsku biskupiju, vežu brojne uspomene. Naime, nakon godine dana provedene u Bogosloviji propedeutike sv. Josipa u Misseretu, potom dvije godine na Bogosloviji „Mons. Louis Parisot“ te naposljetku nakon godine pastoralne prakse u Katoličkoj gimnaziji u glavnom gradu svoje zemlje Porto-Novu, Odilon je upućen u Zagreb da, kao stipendist Varaždinske biskupije, nastavi teološki studij na Katoličkome bogoslovnom fakultetu. Stoga je u Varaždinu stekao brojna poznanstva i rado je viđen gost svaki puta kada dođe.

Godišnja skupština i korizmena duhovna obnova Hrvatskoga društva katoličkih novinara

Predavanje „Istina je prava novost – poziv na osobnu odgovornost novinara“ održao je prof. dr. Stjepan Baloban Zagreb, 24.2.2018. (IKA) – Hrvatsko društvo katoličkih novinara održalo je u subotu 24. veljače u Duhovnom centru bl. Marije Terezije Tauscher u samostanu Karmelićanki BSI u Zagrebu svoju godišnju skupštinu, te korizmenu duhovnu obnovu. Na skupštini je predsjednica dr. Suzana Peran podnijela godišnje izvješće od prošle skupštine održane po završetku TPT-a. Dvije duhovne obnove koje je vodio duhovnik dr. fra Darko Tepert pratile su Papine poruke. Društvo je organiziralo i tribinu „Medijski odgoj: od negativne do kreativne“ na kojoj je uvodno predavanje imao izv. prof. Danijel Labaš. Uz Svjetski dan sredstava društvene komunikacije 1. lipnja u dvorani Nadbiskupskoga duhovnoga stola upriličena je dodjela godišnje nagrade i nagrade za životno djelo, priznanja glasilima koji su slavili obljetnice, a po drugi put je dodijeljena i nagrada za mlade. Tom prigodom, predstojnik Tiskovnoga ureda Zagrebačke nadbiskupije mr. Borna Puškarić održao je razmatranje za temu Papine poruke. Društvo je putem svoje mrežne stranice i profila na društvenim mrežama sudjelovalo u razmjeni informacija. Također je temeljem ranijih odluka uspostavljena suradnja sa SIGNIS-om, Međunarodnom udrugom katoličkih medija, te se Društvo nada uskoro postati član.

Govoreći o planovima, Društvo će i ove godine uz obilježavanje Svjetskog dana sredstava društvene komunikacije dodijeliti nagrade, a najavljeno je i predstavljanje zbornika radova predavanja održanih na skupovima Društva proteklih godina. Izražena je nada, da će se ostvariti i barem dva studijska putovanja. U ovoj godini su i važne obljetnice, poput 50 godina Kršćanske sadašnjosti i 50 godina Zagrebačke biblije, te 25 godina Informativne katoličke agencije te će se Društvo uključiti i u te proslave. U planu je i organiziranje susreta urednika katoličkih glasila, kao i redakcija koji prate vjerske teme.

Od drugih aktivnosti u planu je tribina „Stepinac i mediji“ u suradnji s Tiskovnim uredom Zagrebačke nadbiskupije. Sa željom ukazivanja na osobe koje su obilježile katoličko novinarstvo u duhu Drugoga vatikanskog koncila u planu je i organiziranje i tribine posvećene o. Ivonu Čuku (1923.-1983.). Planira se i radionica vezana uz nove medije.

Na međunarodnom planu intenzivirat će se suradnja sa SIGNIS-om, te izvidjeti mogućnosti organizacije zajedničkog susreta hrvatskih i slovenskih katoličkih novinara.

Istaknuta je i potreba posvješćivanja javnosti, ali i novinara za teme vezane uz stradanja u poraću, te je u tom vidu predloženo organiziranje tribine u suradnji s udrugom Macelj 1945.

Uz već tradicionalna okupljanja na duhovnim obnovama, predloženo je organiziranje nogometnog turnira u suradnji s Papinskim misijskim djelima čime bi se turniru dao i humanitarni karakter, a ujedno bi bila prigoda i na taj način promovirati djelovanje za misije.

Uslijedilo je predavanje prof. dr. Stjepana Balobana „Istina je prava novost – poziv na osobnu odgovornost novinara“. U uvodnom dijelu istaknuo je kako crkveni novinari u svojem radu trebaju posjedovati dvije vrste kompetencije, a onda i izobrazbe. „To je kompetencija novinara da bi mogao raditi u medijima i kompetencija crkvenoga, katoličkog novinara, tj. stručnjaka koji je kadar pratiti, komentirati i istraživati crkveni život i odnos Crkve i društva. Ta druga, vjersko-crkvena kompetencija pretpostavlja ne samo dovoljno poznavanje crkveno-teoloških tema nego i mogućnost

kompetentno tumačiti prije spomenuta zbivanja. Dok se onaj prvoj kompetenciji poklanja i poklanja prilično pozornosti, dotle se ova druga crkvena kompetencija jednostavno pretpostavlja. Ako se nešto pretpostavlja, onda se o tome u svojem radu previše ne razmišlja“, rekao je dr. Baloban. Osvrnuo se na ovogodišnju Papinu poruku za Svjetski dan društvene komunikacije kojom želi staviti naglasak upravo na ovu drugu kompetenciju kako bi se njome moglo suprotstaviti 'lažnim vijestima' koje se nezaustavljivo šire. Odmah je upozorio kako papa Franjo u poruci ne misli isključivo na katoličke novinare u crkvenim medijima. On poziva sve novinare vjernike da se istinom suprotstave lažnim vijestima. „Iako bi se na prvi pogled moglo činiti da je u poruci pape Franje glavna tema lažne vijesti, kako je to veliki dio civilnih medija odmah nakon objave prokomentirao, u borbi protiv lažnih vijesti papa Franjo glavni naglasak stavlja na osobu novinara te na njegovu odgovornost u novinarskoj profesiji. Istina, ovdje se upotrebljava pojam novinarska profesija ili zanimanje, a ne novinarsko zvanje“, rekao je predavač, te upitao „može li se za novinarsko zanimanje reći da je to zvanje, jer bitna je razlika između zanimanja i zvanja“. Pojašnjavajući te pojmove, dr. Baloban istaknuo je da „kažemo svećeničko zvanje, a ne svećeničko zanimanje; učiteljsko zvanje a ne učiteljsko zanimanje ili liječničko zvanje, a ne liječničko zanimanje. Što je s novinarima? Kažemo li novinarsko zanimanje ili novinarsko zvanje? Reći ćete, možda i s pravom, ni jedno ni drugo! Koliko je meni poznato nije baš uobičajeno reći novinarsko zvanje. Zašto? Za novinarsku profesiju, kao za druge upotrebljava se pojam zanimanje. Držim da je, posebno u kontekstu Papine poruke – gdje je u središtu odgovornost osobe novinara – novinarska profesija više od zanimanja. To bi trebalo biti zvanje“.

Analizirajući poruku, dr. Baloban istaknuo je kako Papa upozorava da se nalazimo u „začaranom krugu“ u koji „lažne vijesti“ bacaju današnjeg čovjeka. Iz toga začaranog kruga može se izići „istinom, a koju se konkretizira poučavanjem ljudi 'kako razlučiti, procijeniti i razumjeti naše najdublje želje i sklonosti, da ne bismo izgubili iz vida što je dobro podliježući svakoj napasti' (Br. 2). Dakle, problem je upravo u razlučivanju između dobra i zla; između istine i neistine; između korisnog i beskorisnog; između prolaznog i neprolaznog; između svetog i grešnog; između dopuštenog i nedopuštenog.“ Međutim, da bi novinar mogao razlučiti, procijeniti i razumjeti mora sam doći do istine, ustvrdio je, jer „obraniti od laži može se isključivo istinom koja u kršćanskom shvaćanju nije samo pojmovna stvarnost. Tema istine ovdje postaje temeljnim argumentom u papinu crkveno-teološkom govoru“. No, postavlja se pitanje „kako i kada čovjek otkriva istinu“, a odgovor glasi „onda 'kada je doživljava u sebi samom kao vjernost i pouzdanost Onoga koji ga ljubi. Jedino to može osloboditi čovjeka: 'Istina će vas osloboditi' (Iv 8, 32). Vjernost Bogu na nebu i vjernost čovjeku pored sebe“.

Predavač je istaknuo dva neizostavna sastojka da bi naše riječi i djela bili istiniti, vjerodostojni i pouzdani. To je „oslobodjenje od laži i traženje odnosa“. U Papinoj poruci iščitava se i poziv na osobnu odgovornost novinara - „ako je odgovornost odgovor na širenje lažnih vijesti, tada je velika odgovornost na onima čiji je zadatak pružati informacije, a to su novinari, čuvari vijesti (Br. 4)“. Tu je dr. Baloban posebno ukazao na izričaj „da su novinari čuvari vijesti“. Smatra da papa Franjo misli na to da se novinari moraju boriti kako bi istinite vijesti doprle do ljudi. Danas je potrebno čuvati izvornu, istinitu i vjerodostojnu vijest kako bi ona mogla doći do čitaoca, slušatelja, gledatelja. Čuvati od koga? Od onih kojima nije u interesu da ta i takva istinita

vijest dopre do ljudi. Stoga, naglašava papa Franjo, posao novinara danas nije lak, no „informirati druge znači oblikovati ih, to znači biti u doticaju s ljudskim životima" (Br. 4). Dakle, novinar nije samo prenositelj, skretničar, lovac na informaciju koju treba što prije prenijeti u eter, u javnost. On strpljivo promišlja i odvaguje. Nije mu do senzacija i krivih i lažnih interpretacija. Novinar iz doticaja s konkretnim ljudima oblikuje vijest i ona postaje njegova, pa prema tome i dio njega, njegova uvjerenja, životnog opredjeljenja. U oblikovanju vijesti u prvi plan dolazi osobna odgovornost novinara, osoba novinara u cijelom svojem integritetu, rekao je dr. Baloban, te ukazao na poziv „promicanja novinarstva mira", a to je „novinarstvo koje obiluje pozitivnim sadržajima koji upućuju na bolja rješenja problema".

U završnom dijelu predavanja govorio je o prisutnosti Crkve u hrvatskom medijskom prostoru, te postavio nekoliko pitanja - kako se život i djelovanje Crkve prenosi u hrvatski medijski prostor; tko prenosi – i pozitivno i negativno – što se događa u Crkvi u Hrvatskoj u javni prostor; koliko je Crkva u Hrvatskoj stvarno svjesna važnosti novinara, posebno katoličkih novinara, bilo u crkvenim, bilo u civilnim medijima". U tom je kontekstu podsjetio na treći veliki susret vjernika laika u Osijeku (2001.) i završnu izjavu Pete sekcije koja je bila posvećena sredstvima društvenog komuniciranja. Ustvrdilo se „da ne postoji sustavna naobrazba vjernika laika za rad u medijima". Zatim, nedostaje povjerenja između klera i vjernika laika u crkvenim medijima; oni „vjernici laici koji u svjetovnim medijima prate nevjerska područja nemaju teološku podlogu da bi u svojim tekstovima mogli nastupiti s vjerničkih pozicija, a nedostaje im i duhovna skrb". Kako za rad u crkvenim tako i u svjetovnim medijima za Crkvu je prioritet organizacija „stručne i teološke naobrazbe, te duhovne formacije vjernika laika za rad u medijima. To je neophodno kako u obliku početne tako i trajne formacije". Podsjetio je i da je Druga sinoda Zagrebačke nadbiskupije u raspravi o Crkvi i medijima iznimno važan naglasak stavila na primjereni odgoj i obrazovanje za „svijet medija" i to na svim razinama Crkve zagrebačke. Pod tim vidom se predlagalo organiziranje radionica i susreta o medijskoj pismenosti na razini župa ili dekanata. Stavljen je također naglasak na koordinirano djelovanje u promicanju crkvenih stavova u javnom prostoru. Mediji su danas iznimno važno sredstvo pod evangelizacijskim vidom, što na osobit način ističe papa Franjo. I društvene mreže su mogućnost za evangelizaciju, rekao je predavač. Osvrnuo se i na to tko u hrvatskom društvu stvarno predstavlja Katoličku Crkvu. Jesu li to crkveni mediji i katolički novinari u crkvenim medijima ili su to „stručnjaci za vjerska pitanja" u civilnim medijima koji su gotovo „istisnuli" glas crkvenih medija i katoličkih novinara u njima?" Činjenica jest da civilni mediji sve više stvaraju „sliku Crkve" u hrvatskom javnom prostoru. Što je s crkvenim medijima? Što je s hrvatskim teolozima koji su najkompetentniji za tematiku prisutnosti Crkve u javnosti, nizao je pitanja dr. Baloban, te ustvrdio kako već više godina hrvatski teolozi dobivaju sve manje prostora u civilnim medijima. „No, ako već civilni mediji ograničavaju, a neki i potpuno isključuju, prisutnost kompetentnih hrvatskih teologa u hrvatskom medijskom prostoru, što je s crkvenim medijima? „Koriste li se i samo crkveni mediji dovoljno pluralnošću teološke zbilje u Hrvatskoj ili su i oni u određenoj mjeri selektivni?" Spomenuta pitanja bila su podloga za plodnu raspravu koja je uslijedila.

Misno slavlje za članove Hrvatskoga društva katoličkih novinara u samostanskoj kapeli predvodio je don Anton Šuljić u koncelecijaciji s dr. Balobanom, te članovima

Društva fra Vjenceslavom Janjićem, OFM, i vlč. Josipom Kosom. Bila je to ujedno korizmena duhovna obnova.

U homiliji krećući od retka iz misnog čitanja „Tražite Gospodina dok se može naći" (Iz 55,6), Šuljić je naglasio: „Gospodina ima, ali ga uvijek ne možemo naći. Deus absconditus, skriveni Bog u teologiji, Bog koji baš ne odgovara na molitve koje mu upućujemo, Bog koji štiti skriven u svome postojanju". Upitavši je li Božja šutnja ili Njegovo neodgovaranje, ili Njegovo neuslišavanje proporcionalno našem traženju, napomenuo je da se „mi tako brzo umorimo oko Boga, zamorimo se. „Potrebno je biti tražitelj i tražiti iz svoje ugroženosti i svoje grešnosti, jer On je došao radi grešnika, radi 'drugih', radi 'one jedne izgubljene'. Da, i za 99, ali Bog resurse stavlja u potragu za onom jednom. Slijedom toga Crkva i vjernik nije radi toga da mu bude lijepo i ugodno, da bude zbrinut. Tako ni katolički novinar ne bi smio podleći tomu da bude uljepšavatelj i ugoditelj lijepog doma za 99, a da ga nije briga za onu jednu. Zato papa Franjo ima velik broj kritičara i u crkvenim ljudima i u mnogim katolicima, jer nas iz udobnosti šalje na rubove. Tamo za onom jednom. Mi, ako se imamo hrabrosti tamo uputiti, ako ga tamo tražimo - naći ćemo ga", rekao je Šuljić. Upitavši „jesmo li Crkva, jesmo li novinari kojima je stalo da Boga tražimo u drugima, u onim „ne našima"; jesmo li Crkva koja rado prihvaća kako papa Franjo kaže 'biti radije i uprljan, nego sjediti u udobnosti svoje sobe'; jesmo li Crkva koja se usudi da nas se i uprlja, jesmo li spremi ući u ring, osobito medijski ring, gdje ćemo dobiti i udaraca", Šuljić je odgovorio: „Tu nam je mjesto jer Isus nije došao u situaciju u kojoj je mogao proći sa svim pljeskovima, On je došao tu gdje je najluđe bilo postojati, te je za čovjeka donio oslobađajuću, Radosnu vijest. Ako poslužimo tom poslanju, tom zvanju, tom identitetu, tada Bog nije absconditus, već sigurno duši daje odgovor".

Na misli se molilo za katoličke novinare da budu proroci na mjestu na koje su poslani, glas prema javnosti osobito onaj koji traga za istinom. Molilo se i za sve na rubu društva, kao i za pokojne članove HDKN-a.

Podbablje: Izborni kapitul FSR-a

Podbablje, 24.2.2018. (IKA) - Redoviti izborni kapitul mjesnog bratstva Franjevačkoga svjetovnog reda „Sv. Klara" u Podbablju održan je 24. veljače u crkvi Sv. Ante u Drumu, a tom prigodom Područno vijeće obavilo je bratski i pastoralni pohod tom mjesnom bratstvu.

Zbog opsežnih radova na obnovi župne kuće i dvorane u Podbablju ovogodišnji izborni kapitul održan je u središnjoj podbapskoj crkvi Sv. Ante u Drumu. Počeo je molitvom koju je izrekao predsjedatelj izbora fra Stipe Nimac, predsjednik Konferencije područnih duhovnih asistenata i profesor na splitskom KBF-u, uz nazočnost područne ministre Mile Šuto. Nakon toga riječi pozdrava izrekli su domaćini, mjesni ministar OFS-a Podbablje Zdenko Perkušić, a potom i župnik Podbablja te duhovni asistent OFS-a Podbablje fra Nedjeljko Čarapić.

U predizbornom dijelu Kapitula Šuto je istaknula zapažanja koja je zatekla u tom mjesnom bratstvu, a potom je predstavila djelatnosti Područnog vijeća OFS-a Splitsko-dubrovačkoga područnog bratstva. Fra Stipe pojasnio je zatim značenje poziva svakog trećoredca, govoreći i o najnovijim promjenama u pravilnicima OFS-a. Izvješće o životu i radu u protekle tri godine podnio je mjesni ministar Zdenko Perkušić, koji je objasnio i financijsko poslovanje bratstva u prethodnom trogodištu.

U izbornom dijelu kapitula za mjesnog ministra ponovno je izabran Zdenko Perkušić, a za doministra Milan Šušnjarić.

Tajnica je Ljuba Vujević, blagajnica Darinka Tolić, povjerenica za formaciju Marija Perkušić dok je povjerenica za FRAMA-u Snježana Perkušić. Za povjerenika za informacije imenovan je Josip Šerić, član područnog povjerenstva za informacije Splitsko-dubrovačkog područja, a za delegata za područne kapitule Nedjeljko Zovko.

Stručno usavršavanje odgojitelja Međubiskupijskog sjemeništa u Zagrebu

Seminar za odgojitelje predvodio i animirao vlč. mr. Đuliano Trdić, svećenik Riječke nadbiskupije, liječnik i magistar dubinske psihologije, član Svećeničkog bratstva Euharistijske zajednice Srca Isusova i Marijina te voditelj Centra za savjetovanje Riječke nadbiskupije koje djeluje na području Kvarnera od kolovoza 2017. godine

Zagreb, 25.2.2018. (IKA) - Na inicijativu rektora Međubiskupijskog sjemeništa u Zagrebu preč. Matije Pavlakovića, održao se u razdoblju „slobodnog vikenda“ za sjemeništarce od 23. do 25. veljače seminar za odgojitelje te ustanove koji je predvodio i animirao vlč. mr. Đuliano Trdić, svećenik Riječke nadbiskupije, liječnik i magistar dubinske psihologije, član Svećeničkog bratstva Euharistijske zajednice Srca Isusova i Marijina te voditelj Centra za savjetovanje Riječke nadbiskupije koje djeluje na području Kvarnera od kolovoza 2017. godine. Dvodnevnom stručnom skupu pridružila se, na poziv rektora sjemeništa, i prof. Ljuba Duvnjak, ravnateljica Nadbiskupske klasične gimnazije s pravom javnosti u Zagrebu. Ideja za realizaciju ovakvog skupa iznikla je na formacijskom susretu animatora za duhovna zvanja HBK i BK BiH u Gromiljaku pored Sarajeva, kroz razgovor rektora s dr. Sandom Smoljo, voditeljicom Centra za savjetovanje Vrhbosanske nadbiskupije te profesoricom dubinske i kliničke psihologije na KBF-u u Sarajevu koja je zadužena za praćenje bogoslova u njihovu psihofizičkom rastu i razvoju tijekom filozofsko-teološkog obrazovanja i uže pripreme za svećeničku službu, kako bi sličan „projekt praćenja“ kandidata za duhovna zvanja primijenili i na dječake adolescentske dobi koji jednoga dana imaju želju postati svećenici.

Tema dvodnevnog stručnog skupa odnosila se na odgojne pristupe i etape kod adolescenata, s posebnim naglaskom na kandidate za duhovno zvanje srednjoškolskog uzrasta koji se iz daljega pripremaju za svećeništvo i put prema bogoslovlju. Kroz zanimljiva predavanja, radionice, filmove, debate klubove i sučeljavanje mišljenja obrađene su, između ostaloga i sljedeće teme: afektivna zrelost, antropologija kršćanskog poziva, gubitak figura autoriteta kod mladih danas, izazovi virtualnog svijeta u XXI. stoljeću, kako odgojiti volju kod adolescenata te odnosi strukturalne i nestrukturalne homoseksualnosti u periodu mladenaštva i zrelosti osobe.

Uz radni dio susreta, okupljeni odgojitelji sudjelovali su i na svakodnevnom misnim slavlja, euharistijskom klanjanju za nova duhovna zvanja, a kroz međusobno druženje razmjenjivali su s voditeljem susreta osobna iskustva, poteškoće, radosti i nadanja u procesu odgoja osoba adolescentske dobi. Na taj način odgojitelji Međubiskupijskog sjemeništa u Zagrebu pozitivno su odgovorili na dokument Kongregacije za kler iz 2017. godine pod naslovom: „Dar svećeničkog zvanja. Ratio fundamentalis institutionis sacerdotialis“ koji donosi temeljne odredbe o svećeničkom odgoju i obrazovanju, a u broju 23. spominje važnost i zahtjevnost formatorske službe unutar izazova mladenačke dobi (adolescencija) te traži permanentnu izobrazbu formatora u malim sjemeništima.

Misa za poginule branitelje pleterničkog kraja

Biskup Škvorčević najavio da će se u Pleternici na blagdan Gospe od Suza 31. kolovoza održati spomen desete obljetnica uspostave Đakovačko-osječke crkvene pokrajine, koje će zajedno sa svim metropolijskim biskupima predvoditi apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj Giuseppe Pinto

Pleternica, 25.2.2018. (IKA) - Požeški biskup Antun Škvorčević predvodio je na drugu korizmenu nedjelju, 25. veljače, u župnoj crkvi u Pleternici misno slavlje za poginule branitelje pleterničkog kraja u Domovinskom ratu. S njim su koncelebrirali pleternički župnik Antun Ćorković, kancelar Biskupskog ordinarijata u Požegi Ivan Popić i župni vikar Tomislav Sanić. Na početku slavlja biskup je rekao da, kao i svake godine posljednje nedjelje u veljači, žele na poseban način spomenuti se poginulih hrvatskih branitelja s područja Pleternice i šire, koji su putem žrtve krenuli onamo kamo ih je pozvao Bog. Vjerničkom blizinom želimo im posvjedočiti da nisu zaboravljeni, nego da su prisutni u našim srcima i molitvama, a članovima njihovih obitelji želimo od Boga moliti utjehu, rekao je.

Govoreći o Isusovu preobraženju, biskup je u homiliji podsjetio da je ono različito od pretvorbe, koja se događa na izvanjskoj, materijalnoj razini o kojoj smo kod nas puno slušali kad je bilo govora o pretvorbi društvenog vlasništva u privatno. Preobrazba njegove osobe dogodila se putem spremnosti na žrtvu u poslušnosti Ocu dokraja, do u smrt. Ustvrdio je kako je Sin Božji, Isus Krist najveći primjer spremnosti na žrtvu, i da je upravo zato postao čovjekom da bi se mogao žrtvovati. Zbog toga što je žrtva neraskidivo i dubinski povezana s Isusovom osobom, postaje razumljiv Isusov nalog da nikome ne govore tko je on dok ne prinese sebe na križu i dok kroz tu žrtvu ne bude u uskrsnuću preobražen, jer će se tek u vazmenom otajstvu u potpunosti očitovati tko je on.

Primjenjujući naviještenu Božju riječ na poginule branitelje, biskup je ustvrdio da su oni „žrtvom svog života pridonijeli našoj preobrazbi, jer smo zahvaljujući njihovoj žrtvi iz stanja ugroženosti slobode naše domovine dospjeli u stanje njezine slobode“. Rekao je da onaj tko podcjenjuje vrijednost slobode domovine, ujedno podcjenjuje žrtvu koju su za nju podnijeli branitelji. Uz to što su pridonijeli našoj preobrazbi, naglasio je biskup, oni su žrtvom svog života ostvarili i svoju vlastitu preobrazbu. Združeni s Isusovom patnjom, prešli su iz smrti u život. Pozvao je nazočne da s velikom osjetljivošću pristupaju braniteljima, kako poginulim, tako i živućim, kao i članovima njihovih obitelji, i da olako ne prosuđuju i kao sebičnost osuđuju neke njihove postupke koji su posljedica njihove ranjenosti u duši zlom kojem su u ratu bili izloženi. Završavajući homiliju pozvao je nazočne na molitvu da Bog svima nama u Hrvatskoj pomogne odmrznuti srca i zagrijati dušu, da ona dobro vidi, točno osjeća i pravedno sudi, kako bi se u svima nama dogodila konačna preobrazba.

Na kraju misnog slavlja biskup je poželio da Bog žrtvu naših poginulih branitelja nagradi preobrazbom u vječnom životu, a njihovim najbližima daruje obilje duhovne utjehe. Svima nazočnima poželio je da unatoč životnim poteškoćama nastoje biti Božji i da se ove korizme obnove u pripadnosti Bogu i Isusu Kristu u njegovoj Crkvi. Najavio im je da će se u Pleternici na blagdan Gospe od Suza 31. kolovoza održati spomen desete obljetnica uspostave Đakovačko-osječke crkvene pokrajine, koje će zajedno sa svim metropolijskim biskupima predvoditi apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj Giuseppe Pinto. Pozvao ih je da se za to slavlje već sada počnu pripremati duhovno i materijalno, nastojeći dovršiti započetu izgradnju vanjskog svetišnog oltara.

Caritas talijanske župe u radnom posjetu Caritasu Zagrebačke nadbiskupije

Zagreb, 25.2.2018. (IKA) - U radnom posjetu Caritasu Zagrebačke nadbiskupije od 23. do 25. veljače boravili su prijatelji iz Caritasu župe sv. Mihaela u Monzambanu, Italija, sa svojim bivšim župnikom don Luigijem Milanijem.

Tom prigodom uz srdačnu dobrodošlicu ravnateljice Caritasu te u pratnji voditelja Kuće „Bl. Alojzije Stepinac“ u Brezovici obišli su kuće za djecu bez roditeljske skrbi u Vugrovcu i na Savici te kuću u Brezovici gdje su se zadržali i na zajedničkom objedu.

Osobito dirljiv bio je susret roditelja i djece iz Monzambana s korisnicima kuće u Vugrovcu koji su prošlog i pretprošlog ljeta boravili u njihovim obiteljima.

Na radnom sastanku razmijenjeni su prijedlozi i ideje oko daljnje suradnje odnosno odlaska grupe djece na ljeto u Italiju te dolaska grupe njihovih volontera u kuću „Bl. Alojzije Stepinac“ u Brezovici, izvijestio je Caritas Zagrebačke nadbiskupije.

Franjevačke pučke misije u Karlovcu

Karlovac, 25.2.2018. (IKA) - U Karlovcu su od 18. do 25. veljače održane franjevačke pučke misije koje su vodili franjevci Hrvatske franjevačke provincije svetih Ćirila i Metoda, franjevke od Bezgrešne i milosrdne sestre svetog Križa predvođeni koordinatorom fra Ivanom Matićem. Misije je svečanim euharistijskim slavljem otvorio izaslanik zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško, koji je pristiglim misionarima podijelio mandat za misije.

Petnaestak misionarki i misionara svakodnevno su se susretali s ljudima u različitim okolnostima pa su tako obišli sedam srednjih i dvije osnovne škole, dva dječja vrtića, tri udruge proizašle iz Domovinskoga rata, pet udruga osoba s invaliditetom, udrugu za pomoć obiteljima djece s malignim bolestima i udrugu za pomoć beskućnicima. Osim toga, odigrali su nogometnu utakmicu s reprezentacijom beskućnika, susreli se s vatrogascima, u večernjim satima pohodili šesnaest obitelji koje su ih pozvale, imali susrete s različitim župnim skupinama te svakodnevno primali vjernike na pojedinačan razgovor ili ispovijed.

Subota, pretposljednji dan misija, na poseban je način bila posvećena bolesnicima i Blaženoj Djevici Mariji. Toga dana slavljene su dvije mise za bolesnike, jedna u župnoj crkvi i jedna u Domu umirovljenika „Sveti Antun“, prilikom čega je bilo moguće primiti i sakrament bolesničkog pomaganja. U večernjim satima prije mise održana je procesija s kipom Majke Božje Loretske koji se u župnoj crkvi nalazi od 1767. i sada je prvi puta prošao gradskim ulicama. Istoga dana navečer pred prepunim gledalištem u Gradskom kazalištu Zorin dom glumačka družina „Malo stado“ iz Koprivnice izvela je mjuzikl „Sa svetim Franjom i svetom Klarom - zajedno“. Na završetku misija biskup Šaško, zajedno sa misionarima, svim okupljenim vjernicima podijelio je misijsko poslanje kao znak da misije u njihovim životima tek sada započinju. U ime vjernika župe Presvetoga Trojstva biskupu i misionarima zahvalio je župnik fra Krunoslav Albert koji je svakome od njih poklonio i prigodne darove kao uspomenu na taj veliki događaj za župu Presvetoga Trojstva.

Zagreb: Predstavljena knjiga „Povijest Družbe sestara Kraljice svijeta“

Zagreb, 25.2.2018. (IKA) – Predstavljanje knjige „Povijest Družbe sestara Kraljice svijeta, 1963.-2013.“ održana je 25. veljače u crkvi Sv. Mihaela u Zagrebu-Dubrava. Knjigu su predstavili prof. dr. Marijan Steiner, DI, kapucinski provincijal fra Jure Šarčević, s. Vjera Peroš – prva sestra Družbe, autorica knjige s. Lucija Marinović, te vrhovna voditeljica s. Terezija Šarčević, koja je izrekla riječi zahvale.

O. Marijan Steiner, koji je napisao i Predgovor knjizi, posebno je istaknuo nastanak redovničkih zajednica i odgovor utemeljitelja na poticaje Duha Svetoga te raznolikost karizmi i potrebe Crkve. „Sestre su u prigodi svoje obljetnice odlučile sastaviti i knjigu u kojoj su željele prikazati nastanak svoje zajednice i djelovanje kroz 50. godina postojanja“, rekao je te istaknuo da je s. Lucija Marinović opsežnu građu rasporedila u šest poglavlja. Fra Jure Šarčević je, istaknuvši važnost zapisane povijesti družbe, govorio o povezanosti sestara i župe sv. Mihaela u koju su došle i s kojom su rasle. Posebno je ukazao na suradnju s pokojnim fra Hadrijanom Borakom, te dodao da sestre iz Družbe animiraju svakodnevno pjevanje na jutarnjoj misi i na jednoj nedjeljnoj misi.

Nazočnima se obratila i autorica s. Lucija, koja je posvjedočila da joj se, pišući knjigu, činilo korisnim opisati kako u Crkvi nastaju i razvijaju se redovničke zajednice.

Predstavljanje je vodila Snježana Kirinić-Grubić, a u glazbenom dijelu sudjelovali su Ivan i Katarina Bete te Renata i Dinko Skenderović.

Predstavljen zbornik radova „Mato Vodopić: biskup - književnik – prirodoslovac (1816.–1893.)“

Dubrovnik, 26.2.2018. (IKA) - Zbornik radova „Mato Vodopić: biskup - književnik – prirodoslovac (1816.–1893.)“ predstavljen je u ponedjeljak 26. veljače u crkvi Sv. Mihajla u Lapadu u Dubrovniku, koja se nalazi pored župne kuće u kojoj je Vodopić kao župnik živio 22 godine i u kojoj je, uz ostalo, napisao svoj roman „Tužna Jele“. Zbornik su predstavili predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić, akademik Luko Paljetak, dr. Slavica Stojan i dr. Marinko Marić, koji je i moderirao predstavljanje. Ulomak iz Vodopićeve „Tužne Jele“, predstave u kojoj je godinama igrala, pročitala je poznata hrvatska glumica Milka Podrug Kokotović.

Mons. Puljić ispričao je prijedeni put od održavanja znanstvenog skupa o biskupu Vodopiću prije 25 godina do trenutka objavljivanja zbornika. S okupljenima je podijelio svoje prisjećanje na gimnazijske dane kada je prvi put čuo za književnika i biskupa Matu Vodopića, njegovu „Tužnu Jele“ i „Robinjicu“, a profesor hrvatskog jezika Ljubičić ih je uputio na ploču u čast biskupu Vodopiću, iznad ulaznih vrata crkve Sv. Ignacija u kojoj su kao sjemeništarci svakoga jutra bili na misi, a poslije podne na krunici. „Drugi zahtjevniji susret s biskupom Matom bio je za vrijeme znanstvenoga skupa 1993. koji sam organizirao o stotoj obljetnici njegove smrti“, kazao je nadbiskup. Skup je bio održan u zgradi Međunarodnog središta hrvatskih sveučilišta koja je u ratu bila do temelja spaljena, a nakon oslobođenja među prvima obnovljena. Nabrojio je sudionike tog skupa među kojima ima i onih koji su sada pokojni. Među njima je i prvi urednik zbornika Miljenko Foretić koji ga, nažalost, nije uspio dovršiti, pa je obveza izdavanja zbornika ostala i nakon što je nadbiskup Puljić prešao u Zadar. Zahvaljujući dugogodišnjem koordinatoru dubrovačkih Dana kršćanske kulture dr. Marinku Mariću materijali sa skupa 2016. godine

pronađeni su u jednoj zagrebačkoj tiskari, ponovno su poslani autorima na doradu i recenziju te predani u tisak. Potporu za to dalo je „Društvo prijatelja dubrovačke starine“, koje financira i obnovu stare župne crkve i kuće u kojoj je kao župnik živio biskup Vodopić.

Vrativši se u izlaganju na spomen-ploču biskupu Vodopiću postavljenu u prigodi 40. obljetnice njegove smrti nadbiskup Puljić je zaključio: „Lijepo je, naime, poticajno i na čast narodu, mjestu, službi i pojedincu pročitati riječi: 'Zasluznom sugrađaninu, ocu siromaha, biskupu, rodoljubu, hrvatskom književniku Matu Vodopiću 1816-1893'. Moram priznati da mi se duša puni zahvalnošću zbog tako dičnoga predšasnika. Nije bez razloga njegov nasljednik u ovoj lapadskoj župi dum Đuro Krečak, koga su partizani ubili na Daksi, kao predsjednik Braće Hrvatskog Zmaja, u prigodi postavljanja ploče kod jezuita 'ukazao na doprinos Vodopića na književnom i rodoljubnom planu, kao i zalaganje za razvoj hrvatske misli i jezika u Dubrovniku, te posebice njegovo zalaganje za sjedinjenje Dalmacije s Hrvatskom. I završio svoj govor riječima kako se biskup Vodopić u javnom i privatnom životu vodio najvećim idealima služenja Bogu, narodu i domovini'.

Akademik Paljetak govorio je o svom bavljenju djelima književnika Vodopića. Podsjetio je kako je Matica hrvatska u Dubrovniku 1993. godine objavila novo izdanje „Tužne Jele“ uz koju je akademik Paljetak napisao i opsežnu studiju u kojoj je usporedio motive toga značajnoga hrvatskog djela. U tom djelu, najvažnijem prije pojave Šenoe, riječ je o jednoj gruškoj temi, temi žena koje strpljivo čekaju svoje muževe da se vrate s mora, ali to nije samo lokalna nego i svjetska tema. Akademik je spomenuo i Vodopićev nedovršeni roman koji je uredio i zaokružio pa danas imamo to gotovo cjelovito djelo. Također je iznio pretpostavku da je poznati francuski pisac Pierre Loti, dok je 1880. godine boravio u Dubrovniku, došao na neki način u doticaj s Vodopićevom „Tužnom Jele“, premda možda ne direktno nego kroz boravak u gruškoj luci i gledanje istog pejzaža i života, a to se može prepoznati u sličnosti među pjesničkim slikama Lotija i Vodopića.

Predsjednica Matice hrvatske ogranak Dubrovnik dr. Stojan dala je pregled zbornika u kojem se nalazi 15 autorskih radova o biskupu Vodopiću i njegovu djelovanju iz različitih perspektiva. Posebno je predstavila nekoliko radova. Kazala je kako je zbornik „nešto najveće i najbolje i najopsežnije“ što je posvećeno Mati Vodopiću, biskupu i dubrovačkom književniku, za kojeg se na neki način može reći da je bio prešućeni pisac u hrvatskoj književnosti koji je bio tako cijenjen u svoje vrijeme, ali budući da je bio pastir dubrovačke Crkve i mnogo vremena posvećivao mnogim drugim vrijednim stvarima, moguće da su ta njegova samozatajnost i taj njegov rad odvlačili pozornost od onog književnog. U prilikama 20. stoljeća i odnosa prema hrvatskoj katoličkoj kulturi tko bi se sjetio Vodopića kao literata, kao vrsnog predstavnika zavičajne književnosti, upitala se prof. Stojan. Dodala je da su se izdavala njegova djela, ali ga se spominjalo više kao efemernu pojavu nego kao reprezentativnu književnu figuru. Istaknula je Vodopića kao onog tko je u hrvatsku književnost unio štiva koja se mogu nazvati kršćanskim realizmom, ali ga se ne cijeni ni približno kao što Talijani cijene svog pisca koji je to isto učinio u njihovoj književnosti, a riječ je o Alessandru Manzoni, piscu popularnih „Zaručnika“, najčitanijega talijanskog romana svih vremena. Zašto Vodopić nije nikad prihvaćen kao hrvatski Manzoni, upitala je Stojan te u obrazloženju navela kako nedovoljno cijenimo svoje, a precjenjujemo tuđe. Govoreći o kršćanskom humanizmu biskupa Vodopića, Stojan je istaknula njegov „ideal ljubavi

bez računice“, ljubavi „prema bijednima, prema slabima, prema neutješanima“ te ustvrdila kako se u tome „Vodopić ne oslanja ni na koga, takve tradicije nema u hrvatskoj književnosti“.

Dr. Marić je, uz ostalo, nazočne upoznao s Bersinim tekstom iz kojeg se može vidjeti koliko su Lapađani i Gružani voljeli svoga župnika Vodopića. Zahvalio je svim prethodnim urednicima kao i autorima u zborniku, te „Društvu prijatelja dubrovačke starine“. Prihod od prodaje knjige ide za obnovu župne kuće u kojoj je Mato Vodopić živio.

Na početku predstavljanja nazočne su pozdravili sadašnji lapadski župnik mr. don Robert Čibarić i dubrovački biskup Mate Uzinić. Župnik Čibarić istaknuo je važnost predstavljanja tog zbornika 25 godina nakon znanstvenog simpozija, a biskup Uzinić spomenuo je neke poveznice između njega i toga blagopokojnog dubrovačkog biskupa. Kazao je također kako je zbornik o biskupu Vodopiću prilog povijesti Dubrovačke biskupije koju tek treba napisati, te pozvao okupljene da oni sami kroz poticaje koje dobiju upoznavanjem biskupa Vodopića na svoj način izgrađuju biskupiju u ovom vremenu.

Zbornik „Mato Vodopić: biskup – književnik – prirodoslovac (1816. – 1893.)“ na 224 stranice donosi radove 15 autora o dubrovačkom biskupu Vodopiću te je opremljen fotografijama i faksimilima dokumenata. Podijeljen je u dvije cjeline: Književno stvaralaštvo dum Mata Vodopića i recepcija njegovih djela te Dum Mato Vodopić - biskup, rodoljub i prirodoslovac. Proslov je napisao nadbiskup Želimir Puljić, a u knjizi se nalaze autorska djela Rafe Bogišića, Drage Šimundže, Slavice Stojan, Tomislava Kuljiša, Luke Paljetka, Vlahe Benkovića, Vlahe Bogišića, Stijepa Obada, Nenada Vekarića, Ante Dračevca, Luke Bradarića, Ivica Puljića, Josipa Balabanića, Tereze Gović i Karmen Gagro. Nakladnik zbornika je Dubrovačka biskupija, izdat je ove godine u Dubrovniku uz potporu Društva prijatelja dubrovačke starine.

Kardinal Vinko Puljić u posjetu Zadru

Zadar, 26.2.2018. (IKA/KTA) - Vrhbosanski nadbiskup metropolit kardinal Vinko Puljić boravio je 26. veljače u Zadru te se susreo sa zadarskim nadbiskupom Želimirom Puljićem, s kojim je razgovarao o predstojećem zajedničkom zasjedanju BK BiH i HBK koje će se održati u ožujku u Sarajevu.

Nadbiskupi su također pohodili grobove pokojnih zadarskih nadbiskupa mons. Marijana Oblaka i mons. Ivana Prende koji su pokopani u zadarskoj katedrali Sv. Stošije.

Crkva u Hrvata

Sarajevo: Predstavljena knjiga „Komunistički progon i mučeništvo blaženoga Alojzija Stepinca“

Sarajevo, 21.2.2018. (IKA) - U organizaciji Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa u Sarajevu u utorak 20. veljače u Dvorani Pavla VI. upriličeno je predstavljanje knjige „Komunistički progon i mučeništvo blaženoga Alojzija Stepinca“, postulatora kauze i autora mons. dr. Jurja Batelje. Na predstavljanju, među brojnim svećenicima, redovnicama, bogoslovima i drugima, nazočni su bili vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić, apostolski nuncij u BiH nadbiskup Luigi Pezzuto, biskup mostarsko-duvanjski i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanski Ratko Perić i banjolučki pomoćni biskup Marko Semren.

Pozdrav i dobrodošlicu svima poželio je preč. Josip Knežević, rektor Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa, a program je moderirao bogoslov Dražen Skenderović, generalni duktur.

Biskup Perić istaknuo je da su „novi komunistički vlastodršci“ godine 1945. u namjeri da „obezglave i rasprše vjerničko stado u svojoj totalitarnoj despotovini koju su nazvali 'narodnom republikom' navalili na biskupsku hijerarhiju, na pastire“ te se osvrnuo na sudbinu nekih biskupa u tom vremenu. Spomenuo je vrhbosanskog nadbiskupa Ivana Šarića koji se u svibnju 1945. povukao iz Sarajeva u Zagreb, a iz Zagreba u Austriju, gdje je bio suzareditelj biskupa Antona Köstnera u Celovcu za biskupiju Gurk, 5. kolovoza 1945. Spomenuo je da je nakon dvije godine prešao u Švicarsku, gdje mu se tajnik vlč. Anto Zec-Bašadur, 1948., utopio, te se u prosincu te godine preselio u Španjolsku ostajući vrhbosanskim nadbiskupom do smrti, 16. srpnja 1960. Podsjetio je da se u emigraciju povukao i biskup Jozo Garić iz Banje Luke, najprije u Zagreb na liječenje, a onda u općem povlačenju vojske i civila u svibnju 1945. otišao je u Celovac a potom u Graz, gdje je preminuo 30. lipnja 1946. Spomenuvši biskupa Josipa Carevića kazao je da se u nerazjašnjenim okolnostima još 9. veljače 1940. podnio ostavku Svetoj Stolici i stavio se nadbiskupu Stepincu na pastoralno raspolaganje, te da je živio u župi Strmec u Hrvatskom zagorju, odakle su ga partizani izvukli i u noći na 10. svibnja 1945. u nekom zagorskom mjestu ubili. Kazao je da mu se ni za grob ne zna. Đakovački biskup Antun Akšamović nakon apostolske vizitacije u biskupiji na Papinu sugestiju zamolio je umirovljenje 29. ožujka 1940. Sveta Stolica djelomično ga je umirovila, tj. svela na upravitelja s naslovom biskupa augustopoljskoga i s jurisdikcijom kapitularnog vikara. Biskup Perić dodao je da on nalazi oportunistički modus vivendi s novom komunističkom vlašću te da nakon što mu je povjerena i Baranja, traži 1950. pomoćnoga biskupa kao i da je imenovan je Stjepan Bäuerlein 27. svibnja 1951. kao pomoćni s jurisdikcijom rezidencijalnoga biskupa, a biskupu Akšamoviću ostaje naslov „apostolskog administratora“ do smrti, 1959. Biskup Perić podsjetio je da je na poprištu u BiH tih godina ostao samo biskup Petar Čule, koji će, kako je kazao, u travnju 1948. biti uhićen i u srpnju iste godine osuđen na 11 i pol godina zeničke robije. „Tako je cijela BiH ostala devet godina bez rezidencijalnih biskupa sve dok se biskup Čule nije vratio iz zatvora, 1957.“

Biskup Perić potom je govorio o blaženom Stepincu, ističući da su, okomivši se na njega, „komunistički bezbošci i mrzitelji vjere i Crkve“ u crkvenoj hijerarhiji birali središnju osobu toga episkopata. Osvrnuo se na razdoblje nedugo nakon obdukcije kardinalova tijela tijekom kojeg je njegovo

srece sačuvano dobrotom liječnika, ali uplitanjem suradnika UDBA-e potom spaljeno, čime je propala svaka mogućnost da bude izloženo u katedrali kao jedinstvena Stepinčeva relikvija. Kazao je da je komunistima Stepinac bio „opasniji mrtav negoli živ“, ponovivši zaključak postulatora mons. Batelje, zabilježen u knjizi, prema kojem uopće nije bilo pokušaja konzervacije tijela jer je u procesu „balzamiranja“ cijelo tijelo praktično uništeno, o čemu svjedoči ekshumacija 1993. godine. Progovorivši o uzroku smrti kardinala Stepinca i o njegovom proglašenju mučenikom, biskup Perić podsjetio je da je Kemijski institut sudske medicine Sveučilišta „La Sapienza“ u Rimu 22. lipnja 1993. konstatirao da su u Stepinčevim kostima, nakon njihove ekshumacije, pronađeni toksični sastojci kadmija, kroma, olova, arsena i antimona, ali da se ne može tvrditi da je trovanje kadmijem, antimonom itd. bilo isključiv uzrok kardinalove smrti, te da bi zbog trovanja bio proglašen mučenikom, „jer su se kroz 14 godina zatvora i zatočeništva u njegov organizam slijevali i drugi uzročnici: stresovi, promjene u organizmu, zalegle bolesti koje se pojave u povoljnim prilikama“. Konstatirao je stoga da je Stepinac proglašen mučenikom jer je o njemu bio solidan i raširen glas svetosti, „spontan, ne umjetno ili spretno izazvan, potekao od čestitih i ozbiljnih osoba, trajan, iz dana u dan povećavan i nazočan u sadašnjem vremenu kod većega dijela naroda“. Također, kazao je da su njegovi neprijatelji pokazali mržnju prema vjeri - odium fidei - u „herojskom stupnju“, a da je Stepinac pokazao u herojskom stupnju prihvaćanje mučeništva - acceptatio martyrii, tj. raspoloženje dispositio, prepaćenje - perpassio ili podnošenje – tolerantia tih nevolja. „A ta kardinalova tolerantia – podnošenje nije bilo samo početničko, pa u času smrti razvijeno, nego je bilo trajno ili habitualno“, zaključio je biskup Perić.

Mons. Batelja istaknuo je veliku ljubav blaženog Alojzija Stepinca prema Crkvi i ljudima u Bosni i Hercegovini. Uz prigodnu multimedijalnu prezentaciju pojasnio je brojne fotografije iz života i djelovanja kardinala Stepinca koji je pohodio brojna mjesta i župe u Bosni i Hercegovini. Posebno se osvrnuo na vrijeme suđenja kardinalu Stepincu, prikazujući brojne dokumente koje su komunističke vlasti zabranile da se donesu na suđenje. Pokazao je i fotografije smrtnih ostataka bl. Alojzija koji su pohranjeni u zagrebačku katedralu kamo dolaze brojni štovatelji. Istaknuo je da je ovu knjigu „sazdao od dokumenata, najčešće udbaških, koje treba provjeriti na mnogim stranama, nisu svi pouzdani“.

Na kraju predstavljanja nuncij Pezzuto kazao je da „nas večerašnje naše okupljanje i sama knjiga žele sabrati oko pojma mučeništva“. Istaknuo je da blaženi Alojzije nije bio samo mučenik u fizičkom smislu tako što su mu dozirali teške metale, nego puno više: „njegovu trpljenje kao pastira Crkve i voditelja Božjeg naroda“. Spomenuo je i da u mučeništvo spada kad osoba ne može imati kontakt s osobama koje su povjerene njihovoj duhovnoj skrbi. „Za mene je večeras vrlo lako povezati to klasično poimanje mučeništva s aktualnim stanjem Katoličke Crkve na Balkanu. U prošlim vremenima Crkva je prolazila kroz jedno sustavno mučeništvo. Ali mučeništvo u tom smislu, kakvo je ova Crkva iskusila na Balkanu nije završeno. Zbog toga sam, evo nekako, sklon ustvrditi povezanost između mučeništva koje je Crkva ovdje doživljavala u svojoj povijesti s onim mučeništvom koje danas proživljava na Balkanu“, rekao je nuncij Pezzuto te iznio osobno svjedočanstvo.

„Ova moja sklonost promatranja mučeništva na ovim stranama kroz nedavnu prošlost i danas imala je odjek i u mojoj formaciji. Kad sam kao šesnaestogodišnji dječak ušao u sjemenište, prispio mi je u ruke jedan Stepinčev životopis. Eto, otuda moja spoznaja o Crkvi na Balkanu kao mučeničkoj Crkvi. S tih šesnaest godina nisam mogao ni sanjati da bih mogao postati nuncij u toj mučeničkoj Crkvi na Balkanu. Sada, nakon ovog osobnog iskustva, želio bih reći poruku vama, članovima te progonjene Crkve na Balkanu. Dakle, mučenici koje ste imali kroz povijest, ne samo Stepinac nego i drugi na različitim položajima... Vi, mi, moramo nastaviti tu plemenitu tradiciju koju smo baštinili od tih svetih mučenika. To vrijedi ponajprije za vas koji potječete iz ovog područja, ali i vrijedi za nas koji dolazimo izvana", kazao je nuncij Pezzuto, ističući da trebaju „poštovati tu plemenitu baštinu koja nam je ovdje predana i življena od svetih mučenika". „Dakle, hrabro Crkvo u Bosni i Hercegovini! Osjetite da u vašim žilama kola krv mučeništva! Ta snaga ne dolazi od nas samih, od mene, od tebe, od ovoga i od onoga... nego dolazi odozgor, od Boga i tako neka bude", zaključio je nuncij Pezzuto.

Kardinal Puljić u zaključnoj riječi zahvalio je predstavljacima i svima nazočnima. „Nikad neću zaboraviti trenutak proglašenja blaženim Alojzija Stepinca u Mariji Bistrici kada je sveti Papa rekao da je blaženi Alojzije nama kompas", kazao je kardinal, dodajući da je kao dijete 1953. godine, kada je nadbiskup Stepinac proglašen kardinalom, doživio u školi šikaniranje pa ga je otac tješio riječima da to mora izdržati. „I zaista je bio kompas. Kad god sam dolazio u Zagreb, njemu sam na grob išao jer sam se zavjetovao da moram tog čovjeka upoznati", rekao je kardinal Puljić, napominjući da je u sjemenišnim danima došao do informacija o kardinalu Stepincu o čemu je poslije govorio obavljajući službu duhovnika. „Ono čemu se i danas osobno divim jest njegovo dostojanstvo. Ponižen, popljuvan, slagan... a on, dostojanstveno stoji, ne da se zbuniti jer ima pouzdanja u Boga, ima čistu savjest i stoji pobjedonosno. Ta slika njegova meni je silno ohrabrenje kad trebam nešto izdržati. Htio bih to prenijeti na vas. Svi ćete vi proživjeti te trenutke, kad nekako moraš biti ponižen, neshvaćen, a opet sačuvati onu savjest i pouzdanje u Boga. On je takav divan kompas svima nama! I zato, hvala vam, svima vama za ovo predstavljanje i za približavanje i upoznavanje bl. Alojzija o kome sam također nedavno, u petak, s Papom razgovarao. Očekujemo kanonizaciju", kazao je kardinal Puljić. Glazbene točke izvodila je operna pjevačica Katarina Kikić uz klavirsku pratnju Darija Vučića.

Biskup Komarica primio izaslanstvo Odbora Hrvatskog sabora za Hrvate izvan RH

Banja Luka, 22.2.2018. (IKA/TABB) - Izaslanstvo Odbora Hrvatskog sabora za Hrvate izvan RH, prigodom službenog boravka u Banjoj Luci, posjetilo je 22. veljače banjolučkog biskupa Franju Komaricu. Izaslanstvo je predvodio prof. dr. Božo Ljubić. U otvorenom, informativnom razgovoru biskup Komarica izrazio je zahvalnost Vladi RH za pruženu financijsku potporu naporima Banjolučke biskupije da obnovi barem dio tijekom rata uništenih crkvenih objekata, kao i za njezine karitativne i odgojno-obrazovne ustanove koje služe ne samo malobrojnim preostalim Hrvatima, nego općem dobru toga dijela Bosne i Hercegovine.

Također je spomenuo da se, nažalost, nije skoro ništa ostvarilo od obećanja koja su dali bivši predsjednici Hrvatskog sabora Reiner i Petrov s obzirom na realiziranje barem nekih od brojnih konkretnih prijedloga i projekta koje su predložili on osobno te zajedno s drugim predstavnicima

Katoličke Crkve u BiH, kao i s predstavnicima Udruga prognanih Hrvata s područja entiteta RS u BiH. Izrazio je žalost što se u Hrvatskom saboru, s obzirom na aktualnu temu „Hrvatsko pitanje u BiH" uglavnom raspravljalo o ustavno-zakonodavnim pitanjima neravnopravnosti Hrvata u entitetu FBiH, a ne i o izuzetno dramatičnoj situaciji hrvatske populacije u drugoj polovini države, tj. u entitetu RS, gdje je ta populacija – kontinuiranim nemarom hrvatskih političkih predstavnika iz BiH, ali i iz RH pred potpunim iskorjenjivanjem. Naveo je konkretne najnovije porazne podatke s kraja 2017. g. da u 75 župa na području entiteta RS živi tek oko 8000 katolika, što je manje od 5% od predratnog broja katolika na tom području. Svoje je sugovornike zapitao zašto se taj zločin nad domicilnim hrvatskim narodom i Katoličkom Crkvom u tom dijelu BiH uporno prešućuje od strane hrvatskih političara, kako domaćih tako i iz RH?

Podsjetio je na jedno od neotuđivih prava svakog čovjeka, pravo na imovinu i rodni kraj, i ponovio svoj već više puta upućivani apel Hrvatskom saboru da konačno donese deklaraciju kako nitko ne može imati pravo proglasiti da su održivi povratak prognanih Hrvata iz BiH i obnova njihovih porušenih kuća i imanja gotovi, dok postoji i jedan prognani Hrvat s područja BiH čija porušena kuća i imanje nisu obnovljeni.

Biskup Komarica apelirao je na članove izaslanstva Hrvatskog sabora da se državno vodstvo Republike Hrvatske ugleda u državno vodstvo Srbije, te se konačno počne – u duhu Ustava RH i međudržavnih obveza – zauzimati za povratak i opstanak Hrvata na cijelom području BiH, a ne samo na području Federacije, kao što se to – uglavnom – činilo tijekom svih proteklih godina. Ponovio je svoje od ranije poznate prijedloge da se kroz ustavne reforme osigura i Hrvatima u entitetu RS izbor njihovih istinskih predstavnika u Narodnoj skupštini RS-a i u Vijeću naroda RS, te da se hitno donese strategija Vlade RH glede spašavanja ljudskih, kulturnih, duhovnih i materijalnih resursa hrvatskog naroda na području cijele Bosne i Hercegovine, napose u entitetu RS, gdje su oni osobito dramatično ugroženi.

Predsjednik saborskog Odbora Ljubić složio se s biskupovim tvrdnjama, pojasnivši kako osobno u svojoj sadašnjoj funkciji nastoji učinkovito pridonijeti zaživljavanju vladavine pravne države na području cijele BiH. Iznio je i niz objektivnih poteškoća i prepreka za učinkovitiju i svestraniju pomoć hrvatskoj populaciji na području cijele BiH. Naglasio je potrebu većeg međusobnog upoznavanja i višestrukog povezivanja u solidarnosti hrvatskog naroda iz BiH i RH, kao i hrvatske dijasporu. Izrazio je nadu da će doći do poboljšanja međusobnih odnosa između hrvatskog i srpskog naroda te će i obespravljenim Hrvatima iz entiteta RS biti bolje.

Održana prva korizmena tribina u Gorici

Gorica, 23.2.2018. (IKA) - U Gorici u staroj kapeli u petak 23. veljače održana je prva korizmena tribina u organizaciji Bratovštine sv. Stjepana Prvomučenika Gorica-Sovići. Bratovština od svog osnutka angažmanom svoje Molitvenoliturgijske sekcije, kao i svih ostalih članova, organizirala je razne tribine za mlade, a evo već šesnaestu godinu zaredom i korizmene tribine koje su obogaćenje duhu svima koji su ih posjećivali i posjećuju. Ova prva korizmena tribina i večer bila je iz dva dijela. U prvom dijelu je predstavljen roman fra Ante Marića „Plaću li jeleni?" a u drugom dijelu je otvorena izložba slika koje su prodavane u humanitarne svrhe. One su iz fundusa Bratovštine i dar su umjetnika koji su svoje slike

dali u humanitarne svrhe kao i slike s Likovne kolonije u čast Zvonku Bušiću Taiku koja je održana prošle godine u rujnu mjesecu ovdje u Gorici.

Roman fra Ante Marića potresna je priča iz tužne povijesti Hercegovine i gladi koja je tih godina Prvoga svjetskog rata nemilo kosila ljude u Hercegovini. Priča je o ljubavi i obitelji, o fratru i narodu. O fra Didaku Buntiću i gladnoj djeci i nesretno-sretnim obiteljima i usudu njihove djece koje su fratri vlakom iz Mostara odvezli u Slavoniju, a Slavonci širokogrudno primili izgledjelu djecu.

Uz autora roman su predstavili uime nakladnika izdavačke kuće „Naša ognjišta“ fra Gabrijel Mioč iz Tomislavgrada i župnik župe Međugorje fra Marinko Šakota, koji je u novije vrijeme puno učinio da se oživi uspomena na fra Didaka Buntića, velikog franjevca i svećenika koji je u vihoru Prvoga svjetskog rata spasio više od 17.000 gladne djece odvevši ih u Slavoniju i tako ih vratio u život iz sigurne smrti od gladi.

Za pomoć obitelji Plavčić iz Bosanskog Grahova organizirana je humanitarna akcija - prodaja slika iz fonda Bratovštine, koja je za cilj imala pomoći u rekonstrukciji i dogradnji obiteljske kuće samohranog oca Viktora i njegovih pet maloljetnih sinova. Dio sredstava od prodaje slika namijenjen je za obitelj koja je izgubila dvoje djece.

Sve su slike i knjige prodane. Program je vodila Matea Prlić koja je pozvala na sljedeću tribinu u Gorici, u petak 2. ožujka u 20 sati u Staroj kapeli u Gorici kada će gost korizmene tribine biti hrvatski branitelj Vilim Karlović, autor knjige Preživio sam Vukovar i Ovčaru. Teme o kojima će autor govoriti su žrtva, molitva i oprost.

Papa primio članove Predsjedništva BiH

Istaknuta potreba složne provedbe reformi, s ciljem integracije zemlje u Europsku uniju i da se zajamči stvarna ravnopravnost konstitutivnih naroda, potičući mirni suživot i ozračje pomirenja između svih sastavnica društva

Vatikan, 24.2.2018. (IKA) – Papa Franjo primio je 24. veljače u Apostolskoj palači u Vatikanu kolegijalno Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, u sastavu predsjedavajući Predsjedništva Dragan Čović te članovi Mladen Ivanić i Bakir Izetbegović, koji su se kasnije susreli s državnim tajnikom kardinalom Pietrom Parolinom, u čijoj je pratnji bio nadbiskup Paul Richard Gallagher, tajnik za odnose s državama, priopćio je Tiskovni ured Svete Stolice.

U razgovorima, koji su protekli u srdačnom ozračju, izraženo je zadovoljstvo zbog dobrih odnosa između Svete Stolice i Bosne i Hercegovine, a obje strane ponovile su svoju spremnost da nastave putom konstruktivne bilateralne suradnje i jačaju dijalog i međureligijsko razumijevanje.

U nastavku razgovora bilo je riječi o trenutačnim prilikama u zemlji, obilježenim različitim izazovima ekonomske i društvene naravi, te hitnošću promicanja inicijativa kojima će se zajamčiti budućnost novim naraštajima. Također je spomenuta potreba složne provedbe reformi, s ciljem integracije zemlje u Europsku uniju i da se zajamči stvarna ravnopravnost konstitutivnih naroda, potičući mirni suživot i ozračje pomirenja između svih sastavnica društva. Na kraju je bilo riječi o nekim političkim pitanjima, među kojima važnost suradnje među državama u regiji.

Susret Međunarodne franjevačke komisije za dijalog

Mostar, 24.2.2018. (IKA) - Hercegovačka franjevačka provincija bila je od 18. do 24. veljače domaćin Međunarodnoj franjevačkoj komisiji za ekumenski i međuvjerski dijalog. Provincijal fra Miljenko Šteko, predsjednik Južnoslavenske franjevačke konferencije, predstavio je gostima povijest, život i rad svih šest franjevačkih provincija Konferencije: slovenske, zagrebačke, splitske, zadarske, sarajevske i mostarske. Članove komisije primili su u Mostaru: mostarski muftija Salem Dedović sa svojim suradnicima, iguman Danilo Popović u manastiru u Žitomisliću, u Gradskoj vijećnici mostarski gradonačelnik Ljubo Bešlić i u Rektoratu Sveučilišta u Mostaru rektor. prof. dr. Zoran Tomić.

Nakon tih susreta u jednom kolokviju članovi Komisije iznijeli su svoje dojmove. Prvo su rekli kako duboko osjećaju sa svim narodima i ljudima koji su na tim prostorima samo u jednom stoljeću imali tri rata i neizreciva stradanja. „I oni narodi koji su imali dva rata u jednom stoljeću teško su se obnovili, a vi ste imali tri rata i opet pokušavate obnoviti se i trudite se voditi dijalog i graditi mir i povjerenje. Divimo se vašoj nadi. To je za mene čudo“, istaknuo je jedan sudionik. Drugi je iznio kako u nekim zemljama gdje su konflikti trajali samo nekoliko dana ljudi teško ponovno uspostavljaju povjerenje i nove odnose, a ovdje je za njega zapanjujuće kako ljudi nakon tri rata imaju nadu u bolje sutra i pokušavaju zaliječiti rane te graditi ponovno zdravo i pravedno društvo.

Članovima komisije na susretu je vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić iznio stanje Katoličke Crkve u BiH te nastojanja na polju pomirenja, oprost i dijaloga. U Sarajevu članove komisije primio je i provincijal Bosne Srebrene fra Jožo Marinčić. Predstavo je rad svoje provincije te posebno rad franjevaca na polju dijaloga. Neki profesori na Franjevačkoj teologiji iznijeli su im svoja iskustva.

Fra Joso Oršolić župnik Zvornika/Srebrenice je s članovima Komisije otišao u Srebrenicu. Tamo su sa župljanima slavili misu u spomen-kapelici. Na povratku iz Srebrenice u Potočnima su se pomolili za sve stradale te za mir na tim prostorima. U pratnji fra Ante Marića razgledali su samostan i knjižnicu u Mostaru. Gvardijani konjički fra Ferdo Boban i širokobriješki fra Tomislav Puljić u svojim su samostanima članovima Komisije predstavili povijest i sadašnjosti tih krajeva. Gosti su posebno dirnuti kad su bili u bunkeru u kojem su ubijeni i spaljeni franjevci 7. veljače 1945. Fra Vendelin Karačić im je pokazao Franjevačku galeriju. Članovi Franjevačke komisije za dijalog susreli su se i s provincijalom Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joškom Kodžomanom koji ih je upoznao s poviješću i djelovanjem te provincije.

Članovi komisije su: predsjednik fra Russel Murry, član uprave Franjevačkog reda u Rimu; potpredsjednik, dr. fra Michael Calabria, franjevac iz SAD-a; fra Apollinaire Bahinda iz Konga, ali je i župnik u Izmiru u Turskoj; dr. Ricardo Burigna, profesor u Veneciji; dr. Lisa Giovannazzi Baltermi producentica iz Trenta (Italija); fra Praddeep Calliath iz Indije; fra dr. Ivan Mucut iz Splita; fra dr. James Puglisi iz Amerike, ali živi u Rimu; dr. fra Iko Skoko iz Mostara i fra John Wong iz Malezije, a živi djeluju u Singapuru.

Inozemne vijesti

Papa Franjo prije 17 godina postao kardinalom

Vatikan, 21.2.2018. (IKA) – Sv. Ivan Pavao II. uveo je 21. veljače 2001. u Kardinalski zbor nadbiskupa Jorgea Maria Bergoglia. U povodu te obljetnice portal Vaticannews objavio je ekskluzivni video kojim dokumentira taj događaj ali i u kratkim crtama ocrtava djelovanje nadbiskupa Buenos Airesa do izbora za poglavara Crkve. Video se može pogledati <http://www.vaticannews.va/en/pope/news/2018-02/cardinal-jorge-mario-bergoglio-17th-anniversary.html#play>

Objavljena Papina poruka za Svjetski dan mladih 2018.

Danas ima mnogo mladih ljudi koji osjećaju potrebu da budu drukčiji no što jesu, pokušavajući se prilagoditi često umjetnim i nedostižnim standardima

Vatikan, 22.2.2018. (IKA) – U Vatikanu je 22. veljače objavljena poruka pape Franje za Svjetski dan mladih 2018. koji će se ove godine slaviti na dijecezanskoj razini na Cvjetnicu 25. ožujka o temi „Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga" (Lk 1, 30).

Mladi, koji su vaši strahovi? Koje su vaše najdublje brige, pita Papa u poruci. „Temeljni" strah koji mnogi od vas imaju jest taj da ne budete voljeni, željeni ili prihvaćeni takvi kakvi jeste. Danas ima mnogo mladih ljudi koji osjećaju potrebu da budu drukčiji no što jesu, pokušavajući se prilagoditi često umjetnim i nedostižnim standardima. Neprekidno 'fotošpiraju' svoje slike, skrivaju se iza maski i lažnih identiteta, gotovo sami postaju „lažni", „fake". Mnogi su opsjednuti time da dobiju što je veći mogući broj „lajkova". Iz takvog osjećaja neprimjerenosti rađaju se mnogi strahovi i nesigurnosti. Drugi se boje da neće moći pronaći sigurnost u ljubavi i da će ostati sami. Kod mnogih, koji su suočeni s neizvjesnošću u svijetu rada, postoji strah da neće pronaći zadovoljavajući profesionalni položaj i ispuniti svoje snove. Ti su strahovi danas vrlo prisutni kod mnogih mladih, i vjernika i nevjernika. Pa i oni koji su prihvatili dar vjere i ozbiljno traže vlastiti poziv nisu bez strahova. Neki misle: možda Bog traži ili će od mene tražiti previše; možda, ako budem krenuo putem koji mi pokazuje, neću biti sretan, ili neću moći biti na visini onoga što od mene traži. Drugi se pitaju: ako slijedim put koji mi Bog pokazuje hoću li moći ići njime do kraja? Hoću li se obeshrabriti? Hoću li izgubiti svoje oduševljenje? Hoću li moći ustrajati cijeli svoj život, piše Papa.

U nastavku poruke Papa poziva mlade na razlučivanje, raspoznavanje vlastitog poziva. Razlučivanje, nakon što prepoznamo svoje strahove, može nam pomoći da ih nadvladamo, otvarajući se životu i ozbiljno se suočavajući s izazovima koji pred nas stavlja. Za nas kršćane, osobito, strah ne smije nikada imati posljednju riječ, već bi trebao biti prigoda da izvršimo čin vjere u Boga... i u život! To znači vjerovati u temeljnu dobrotu postojanja koje nam je Bog dao i vjerovati da će nas On dovesti do dobrog svršetka, čak i kroz okolnosti i putovima koji su često za nas tajanstveni. Ako, naprotiv, hranimo svoje strahove, težit ćemo tome da se zatvorimo u same sebe da bismo se obranili od svega i svih, i ostat ćemo kao paralizirani. Moramo djelovati! Nikad se ne smijemo zatvoriti! U Svetom pismu izraz „ne boj se" ponavlja se 365 puta s različitim varijacijama, kao da nam se time želi reći da nas Gospodin želi svaki dan u godini slobodne od straha, piše Papa.

Završile duhovne vježbe za Papu i članove Rimske kurije

Vatikan, 23.2.2018. (IKA) - U Vatikanu su završene korizmene duhovne vježbe za Papu i članove Rimske kurije, javlja Radio Vatikan. Papa Franjo je na kraju korizmenih duhovnih vježbi zahvalio voditelju o. Joseu Tolentinu de Mendonci na njegovoj pratnji tijekom posljednjih nekoliko dana. Papa je kazao da će se duhovne vježbe nastaviti kroz čitav dan postom i molitvom za Južni Sudan, Demokratsku Republiku Kongo i Siriju. Izrazio je također svoju zahvalnost o. Joseu što je govorio o Crkvi, što su sudionici duhovnih vježbi mogli čuti Crkvu, to maleno stado.

Sveti Otac također je izrazio svoju zahvalnost što ih je voditelj podsjetio da Crkva nije kavez za Duha Svetoga, jer Duh također leti i djeluje vani. A svojim je citatima otac Tolentino de Mendonca pojasnio kako Duh Sveti djeluje u nekršćanima i ljudima drukčijih vjerskih uvjerenja. I danas postoje ljudi poput Kornelija ili stotnika koji žive nutarnju potragu, napomenuo je.

Papa Franjo potom je zahvalio ocu Joseu i na njegovu pozivu da se otvorimo bez straha, bez krutosti, kako bismo bili prilagodljivi u Duhu i da se ne mumificiramo u našim strukturama koje nas zatvaraju. Sveti Otac na kraju je pozvao o. Tolentina de Mendoncu da nastavi moliti za njih jer su kao ljudi grešni.

Papin brzojav sućuti povodom prometne nesreće u Peruu

Vatikan, 23.2.2018. (IKA) - Papa Franjo je izrazio sućut povodom prometne nesreće koja se 21. veljače dogodila nedaleko od peruanskoga grada Arequipa kad je autobus izletio s autoceste i pao u provaliju duboku 80 metara, objavio je Radio Vatikan. U nesreći je poginulo više od 30 osoba, a desetak ih je ranjeno. Sveti Otac u brzojavu koji potpisuje Papin državni tajnik, kardinal Pietro Parolin, pogođenima je izrazio svoju blizinu u ovim teškim trenucima boli, zajamčivši im svoje molitve.

Papa primio umjetnike

Vatikan, 24.2.2018. (IKA) - Papa Franjo primio je 24. veljače sudionike simpozija koji se ovih dana održava u Rimu, a koji je organizirao pokret „Đakonat ljepote" u prigodi spomendana blaženog fra Angelica, dominikanca i poznatog talijanskog slikara, kojeg Crkva slavi 18. veljače, javlja Radio Vatikan. „Đakonat ljepote" crkveni je projekt za evangelizaciju putem umjetnosti koji je nastao 2012. godine u svrhu izgradnje mosta između umjetnika i Boga, odnosno kako bi umjetnici postali svjedoci Njegove ljepote. Cilj projekta je tako vratiti umjetnike Crkvi, a Crkvu umjetnicima i to putem obrazovanja, molitve te duhovne i ekonomske potpore. „Đakonat ljepote" čine glazbenici, pjesnici, pjevači, slikari, arhitekti, kipari, glumci i plesači.

Sveti Otac okupljene je podsjetio na riječi svojega predšasnika svetog pape Ivana Pavla II., koji je 1999. godine uputio poznato pismo umjetnicima. U tom je pismu Ivan Pavao II. napisao: Umjetnik ima poseban odnos prema ljepoti. U istinskom smislu može se reći da je ljepota poziv koji mu Stvoritelj udjeljuje u daru „umjetničkog talenta". I, zasigurno, to je također talent koji bi trebao donositi plod, u skladu sa smislom evanđeoske prisposode o talentima.

Papa im je u tom kontekstu zahvalio na njihovim raznovrsnim talentima koje su pozvani razvijati u službi bližnjih kao i čitavog čovječanstva. Sveti Otac napomenuo je

kako se Crkva oslanja na njih da neizrecivu ljepotu Božje ljubavi učine vidljivom putem svojih brojnih talenata.

Papa Franjo okupljenima je rekao da su darovi koje su primili, odgovornost i poslanje za svakoga pojedinog od njih. Pozvani ste raditi, a da pritom nad vama ne vlada potraga za ispraznom slavom ili jeftinom popularnošću, a još manje samo osobni profit, istaknuo je Papa. Prisutne je podsjetio da su pozvani, pomoću svojih talenata i crpeći iz izvora kršćanske duhovnosti, predložiti alternativni način razumijevanja kvalitete života, te potaknuti proročki i kontemplativni stil života koji je u stanju duboko se radovati, a da pritom nije opsjednut potrošnjom, već je na poseban način u službi stvorenoga.

Sveti Otac pozvao ih je da razviju svoje talente kako bi pridonijeli ekološkom obraćenju koje prepoznaje uzvišeno dostojanstvo svake osobe, njezinu svojstvenu vrijednost, njezinu kreativnost i sposobnost promicanja općega dobra. Papa Franjo zatim je potaknuo članove „Đakonata ljepote“ da promiču kulturu susreta, da grade mostove među ljudima, među narodima, u svijetu u kojem se i dalje podižu mnogi zidovi iz straha od drugoga. Crkva se oslanja na vas da vidljivom učinite neizrecivu ljepotu Božje ljubavi i da dopustite svima da otkriju ljepotu biti ljubljenima od Boga i da ju svjedoče pažnjom koju će pokloniti drugima, posebno onima koji su isključeni, ranjeni i odbačeni u našim društvima, zaključio je Papa.

Trećina Libanonaca živi ispod praga siromaštva

Predsjednik Libanonskog Caritasa o stanju u zemlji

Beirut, 26.2.2018. (IKA) - Kako se može govoriti o miru kada se u regiji potiču ratovi? Koje su posljedice sukoba u Siriji, Iraku, Libiji, u Jemenu? Samo mrtvi, mržnja i nasilje. Gdje je demokracija koju je netko želio donijeti? Samo katastrofe. Unatoč svemu mislim da se još uvijek možemo nadati i živjeti dostojanstveno i u poštovanju, rekao je za agenciju Sir maronit o. Paul Karam, predsjednik Libanonskoga Caritasa, a prenio vatikanski dnevnik L'Osservatore Romano. Libanon ne može plaćati račune za tuđe ratove koji bjesne na našim granicama, istaknuo je svećenik.

Karam se osvrnuo na sukobe u Iraku i Siriji, iz kojih je u Libanon stiglo više od milijun Sirijaca, kojima treba dodati Iračane, te uzeti u obzir višedesetljetnu nazočnost Palestinaca. Procjenjuje se da trećinu libanonskoga stanovništva čine izbjeglice, što ostavlja ozbiljne društvene, političke i gospodarske posljedice u toj zemlji. A broj je izbjeglica u stalnom porastu, ističe se u članku vatikanskoga dnevnika.

Nedavna su istraživanja pokazala da oko 35% Libanonaca živi ispod praga siromaštva. Usporedno s time pogoršava se i stanje palestinskih izbjeglica, primijetio je o. Karam, te pritom istaknuo da je Libanonski Caritas, kako bi ostvario svoje programe, pokrenuo korizmenu kampanju koja se temelji na tri vrste djelovanja: na pomoći, darivanju i potpori. U tomu se materijalna pomoć povezuje s međusobnim dijeljenjem i duhovnom potporom.

Katolička Crkva u Brazilu protiv nasilja i mržnje na društvenim mrežama

Brasilia, 26.2.2018. (IKA) – Katolička Crkva u Brazilu potaknula je sve vjernike na zauzimanje protiv nasilja i mržnje na društvenim mrežama. „Nemojte dijeliti nasilne sadržaje i sadržaje koji vrijeđaju“, pozvao je ponajprije mlade predsjednik Brazilske biskupske konferencije kardinal Sergio da Rocha u sklopu ovogodišnje crkvene akcije „Kampanja bratstva“. Ima previše nasilja i mržnje na društvenim mrežama, koje također „dijele i podržavaju i mnogi katolici“, istaknuo je kardinal a prenosi misijska agencija Fides. Svaki krštenik trebao bi se u okviru kampanje zauzeti kako bi se prevladalo nasilje i gradilo društvo i mir u njegovu životnome okruženju. U osvrtnu na nasilje koje se događa uz karneval u Riju, kardinal da Rocha smatra da oni koji slušaju Isusov glas ne smiju hraniti nasilje i ponašati se nasilno u društvu. Kršćani su pozvani putem „poštovanja i dijaloga, milosrđa i opraštanja“ pridonositi miru u zemlji.

U Kongu nema pravde ni slobode

Svjedoči tajnik za Afriku Generalne kurije Družbe Isusove

Vatikan, 27.2.2018. (IKA) - Vlada je poslala vojsku koja je pucala na narod, istaknuo je kongoanski isusovac o. Rigobert Kyungu, tajnik za Afriku Generalne kurije Družbe Isusove, u razgovoru za Vatican News. Nепrestano nasilje vlada Demokratskom Republikom Kongo, zemljom u kojoj nema više pravde, a vlasti se ne boje primijeniti silu nad narodom. Odbor za koordinaciju laika, koji podupire mjesna Crkva, zakazao je 25. veljače još jednu nenasilnu manifestaciju kako bi zatražio prekid političkog nedjelovanja i održavanje novih izbora. Međutim su stvari pošle loše, te je sve završilo u krvi. Za sada se govori o troje poginulih, ali konačna bi bilanca, prema riječima o. Rigoberta, mogla biti dramatičnija. Laički se odbor neće zaustaviti - želi, naime, pritisnuti vlasti i međunarodnu zajednicu kako bi se konačno u zemlji potaknulo ozračje slobode.

U Kongu je i dalje bez rezultata i Silvestarski sporazum, potpisan 31. prosinca 2016., kojim se, među ostalim, predviđaju izbori u 2017. godini, imenovanje premijera izabranoga iz opozicije, te puštanje na slobodu političkih zatvorenika. Za sada na dužnosti ostaje Joseph Kabila, koji je na vlasti od 2001. godine, unatoč tomu što mu je drugi mandat završio 20. prosinca 2016. godine, izvještava Radio Vatikan.

Prilog dokumenti

Isusovo preobraženje je predokus uskrsnog ukazanja

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 25. veljače 2018.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnje Evanđelje, druge korizmene nedjelje, poziva nas da razmišljamo o Isusovu preobraženju (usp. Mk 9, 2-10). Ovu zgodu treba povezati s onim što se dogodilo šest dana ranije, kada je Isus otkrio svojim učenicima da će u Jeruzalemu morati „da mnogo pretrpi, da ga starješine, glavari svećenički i pismoznanci odbace, da bude ubijen i nakon tri dana da ustane" (Mk 8, 31). Taj navještaj izazvao je krizu kod Petra i cijele grupe učenika, koji su odbacivali ideju da će Isus biti odbačen od vođa naroda, a potom i ubijen. Oni su, zapravo, očekivali moćnog, snažnog Mesiju vladara, međutim Isus se predstavlja kao ponizni, krotki, sluga Božji, sluga ljudi, koji će morati položiti svoj život u žrtvi i proći putom progona, patnje i smrti. Ali, kako slijediti Učitelja i Mesiju čiji će zemaljski život na taj način skončati? Tako su oni mislili. A odgovor daje upravo preobraženje. Što je Isusovo preobraženje? To je predokus uskrsnog ukazanja.

Isus uze sa sobom Petra, Jakova i Ivana i „povede ih na goru visoku" (Mk 9, 2) i ondje su, nakratko, imali priliku vidjeti njegovu slavu, slavu Sina Božjega. Taj događaj preobraženja omogućuje tako učenicima da se s Isusovom mukom suoče na pozitivan način, da ih ona ne shrva potpuno. Vidjeli su ga onakvog kakav će biti nakon muke, slavnog. I tako ih Isus priprema na kušnju. Preobraženje pomaže učenicima, a i nama, shvatiti kako je Kristova muka otajstvo trpljenja, ali nadasve dar ljubavi, neizmjerne Isusove ljubavi. Taj događaj s Isusom koji se preobražava na gori omogućuje nam bolje shvatiti i njegovo uskrsnuće.

Da bismo shvatili otajstvo križa potrebno je unaprijed znati da je Isus svojim trpljenjem i slavom pokazao da nije samo čovjek, već i Sin Božji, koji nas je spasio svojom vjernom ljubavlju sve do smrti. Otac je ponovno potvrdio mesijanstvo svog Sina, o kojem je govorio prilikom krštenja na Jordanu i poziva: „Slušajte ga!" (r. 7). Učenici su pozvani slijediti Učitelja s nadom i povjerenjem, unatoč njegovoj smrti. Isusovo božanstvo mora se očitovati upravo na Križu, upravo u njegovu umiranju „na taj način", tako da evanđelist Marko stavlja satniku u usta ispovijest vjere: „Zaista, ovaj čovjek bijaše Sin Božji!" (15, 39).

Obratimo se sada u molitvi Djevici Mariji, ljudskom stvorenju u duhu preobraženom Kristovom milošću. Povjermimo se s pouzdanjem njezinu majčinskom zagovoru da nastavimo s vjerom i velikodušno korizmeni hod.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

ovih dana moje misli često hrle ljubljenoj i izmučenoj Siriji, gdje se sukob intenzivirao, posebno u istočnoj Ghouti. Ovaj mjesec veljača bio je jedan od najnasilnijih u sedam godina sukoba: stotine, tisuće civilnih žrtava, djece, žena, starijih osoba; bombardirane su bolnice; ljudi ne mogu priskrbiti hranu... Braćo i sestre, sve to je neljudski. Ne može se suzbijati zlo drugim zlom. A rat je zlo. Zato upućujem svoj usrdni apel da se odmah obustavi nasilje i omogući pružanje humanitarne pomoći – hrane i lijekova – i evakuira ranjenike i bolesnike. Pomolimo se zajedno Bogu da to toga odmah dođe.

[kratka stanka u tišini]

Zdravo Marijo...